

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Bakalářská práce

Britsko-argentinský spor o Falklandské ostrovy v geopolitické perspektivě

Alice Randáková

Plzeň 2014

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Katedra politologie a mezinárodních vztahů

Studijní program Politologie

Studijní obor Politologie

Bakalářská práce

Britsko-argentinský spor o Falklandské ostrovy v geopolitické perspektivě

Alice Randáková

Vedoucí práce:

PhDr. David Šanc, Ph. D.

Katedra politologie a mezinárodních vztahů

Fakulta filozofická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2014

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2014

.....

Chtěla bych poděkovat vedoucímu mé bakalářské práce panu PhDr. Davidu Šancovi, Ph.D. a to nejen za jeho odbornou pomoc, ale i za jeho velmi vstřícný přístup, podnětné rady a především čas, který této práci věnoval při konzultacích.

Obsah

1. ÚVOD	9
2. HISTORICKÉ POHLEDY NA BRITSKO-ARGENTINSKÝ SPOR O FALKLANDSKÉ OSTROVY	12
2.1. Historie Falklandských ostrovů	12
2.1.1. Objevení Falklandských ostrovů a jejich osídlení	12
2.1.2. Falklandy se staly kolonií Britské koruny	13
2.1.3. Falklandské ostrovy a světové války.....	14
2.1.4. Falklandské ostrovy v období mezi 50. až 80. léty	15
2.2. Válka o Falklandské ostrovy 1982	17
2.2.1. Začátek války o Falklandské ostrovy	17
2.2.2. Argentinská reakce ve válce o Falklandské ostrovy.....	19
2.2.3. Boje o osvobození Falklandských ostrovů.....	20
2.2.4. Konec války a vítězství Velké Británie	22
3. AKTUÁLNÍ VÝVOJ BRITSKO-ARGENTINSKÉHO SPORU O FALKLANDSKÉ OSTROVY	25
3.1. Politická jednání	25
3.2. Jak se Argentina snaží omezit britský vliv v oblasti	26
3.3. Další roviny, do kterých britsko-argentinský spor o Falklandské ostrovy zasahuje	27
3.4. Falklandské referendum	29
3.5. Britsko-argentinský spor a vojenské aktivity	31
3.6. Tajemník pro Malvíny	33
4. DALŠÍ ASPEKTY, KTERÉ MOHOU BRITSKO-ARGENTINSKÝ SPOR OVLIVŇOVAT	34

4.1. Strategická poloha Falklandských ostrovů	34
4.1.1. Strategická poloha Falklandských ostrovů v historii.....	34
4.1.2. Strategická poloha Falklandských ostrovů v současnosti a budoucnosti	35
4.2. Potenciál nerostného bohatství.....	36
4.2.1. Lokality těžby	36
4.2.2. Ropa u Falklandských ostrovů	37
4.2.3. Argentina a těžení falklandské ropy.....	38
4.2.4. Životní prostředí.....	39
4.3. Loviště ryb.....	39
5. BRITSKO-ARGENTINSKÝ SPOR O FALKLANDSKÉ OSTROVY A MEZINÁRODNÍ ORGANIZACE	40
5.1. Britsko-argentinský spor a OSN	40
5.2. Britsko-argentinský spor a G20	44
6. STÁTY, KTERÉ SE ZAPOJILY DO KONFLIKTU O FALKLANDSKÉ OSTROVY.....	44
7. STATUT FALKLANDSKÝCH OSTROVŮ V RÁMCI BRITÁNIE A ARGENTINY.....	48
7.1. Statut Falklandských ostrovů v rámci Velké Británie.....	48
7. 2. Statut Falklandských ostrovů v rámci Argentiny.....	50
8. ZÁVĚR.....	51
9. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	55
10. RESUMÉ.....	55

11. PŘÍLOHY	71
--------------------------	-----------

1. ÚVOD

Falklandské ostrovy jsou již po staletí v centru zájmu nejednoho státu. Spravovali je Španělé, Francouzi, Britové, Argentinci. Mezi národy, které jsem jmenovala na posledních dvou místech, otevřeně probíhá velmi dynamický konflikt, který se neustále vyvíjí. Argentina i Británie si na ostrovy v Atlantském oceánu činí nároky. Situace eskalovala v roce 1982, kdy vypukla válka o Falklandské ostrovy. Znepřátelené země nepočítaly s tím, že vojenský konflikt bude tak intenzivní. Mezi obyvateli obou států se velmi rychle začala šířit vlna národní hrdosti a nacionalismu. Ve válce zvítězila Velká Británie. Konflikt o Falklandské ostrovy tím ale neskončil.

Nejsilnějším argumentem Velké Británie pro zachování ostrovů pod její správou je jednání v zájmu tamních obyvatel, respektování jejich vůle i nároků na bezpečnost a prosperitu. Falklandčané si totiž nadále přejí zůstat pod vládou Britské koruny a za svou vůli se zasazují. Potvrdily to i výsledky referend, která však Argentina nehodlá respektovat. Oponuje Británii tvrzením, že ostrovy jsou její. Mezi hlavní argentinské argumenty patří geografická poloha a historie objevení Falklandských ostrovů. To je však prezentováno každou zemí jinak. Britové i Argentinci tvrdí, že ostrovy objevili oni. Konflikt je tedy patrný i v interpretaci historie Falkland.

Primárním cílem této práce je především podání charakteristiky sporu o Falklandské ostrovy, a to jak z historického, tak i současného hlediska a poskytnutí možných geopolitických perspektiv tohoto dlouhodobého, dynamického, mezinárodního konfliktu. Dalším cílem mé práce je zjistit, které konkrétní aspekty mají na britsko-argentinský spor vliv. Mezi hlavní výzkumné otázky této bakalářské práce patří: z jakého důvodu se Argentina tak výrazně angažuje v získání ostrovů pod svou suverenitu? Proč se jich nechce Velká Británie vzdát? Proč je o ně dlouhá desetiletí veden vyhrocený mezinárodní konflikt? K této výzkumné otázce se váže i řada dalších, doplňujících otázek. Například: je pravým důvodem ložisko nerostného bohatství? Nebo snad strategická poloha? Jaký je statut Falklandských ostrovů v rámci Velké Británie a

Argentiny? Zapojily se do konfliktu i jiné státy? Nárokují si Falklandské ostrovy i nějaké další země? Jak jsou do konfliktu zapojeny mezinárodní instituce? Chtěla bych totiž upozornit i na to, že reálné důvody sporu jsou odlišné od těch, které prezentují zúčastněné státy a média.

Pro tuto bakalářskou práci je zásadní čerpání z aktuálních zdrojů, například z novinových, či vědeckých článků a dalších internetových zdrojů a to především v anglickém jazyce. Zdroje tohoto charakteru byly zvoleny hlavně proto, že se celý spor neustále vyvíjí, a tak je naprosto nutné sledovat nejnovější dostupné informace.

V úvodu mé bakalářské práce bych chtěla upřesnit i geografickou polohu Falklandských ostrovů. Pobřeží Falklandských ostrovů omývá Atlantský oceán a jejich rozloha je 12 173 kilometrů čtverečných. Leží zhruba 560 kilometrů východně od jihovýchodního břehu Jižní Ameriky. Falklandy tvoří přibližně 200 malých ostrůvků a dva hlavní velké ostrovy, Západní a Východní Falklandy. Mezi nimi se nachází i průliv Falkland Sound, podle něhož byly ostrovy pojmenovány. Na Falklandách žije okolo 3000 obyvatel (Liščák 2009: 234–235).

V mé práci velmi často používám slovo spor, či konflikt. Proto považuji za velmi důležité zabývat se definováním tohoto termínu. Konflikt je druh činnosti nebo chování, které nemusí zahrnovat ozbrojené násilí. Může se například jednat o udělování sankcí, demonstrace a bojkoty. Konflikt má aktéry, kteří jednají tak, aby prosadili své zájmy. Zájmy jednotlivých aktérů jsou neslučitelné. Jedná se tedy o situaci, kdy minimálně dva aktéři usilují o získání stejného statku, kterého není tolik, aby je uspokojil oba současně. Těmito aktéry jsou nejčastěji státy. Nástroji konfliktu jsou autoritativní rozhodnutí, vyjednávání, hrozba, nátlak a použití fyzického násilí či války. Konflikty můžeme dělit podle umístění (mezinárodní, mezistátní), použitých prostředků (násilné, nenásilné) a příčin (mocenské, ekonomické). Existuje tedy řada možností jak konflikty rozlišit (Waisová 2005: 136–137). Britsko-argentinský spor o Falklandské ostrovy bychom zařadili do kategorie mezinárodních

konfliktů. Užity v něm byly násilné i nenásilné prostředky. Příčinami konfliktu o Falklandy se zabývám blíže ve své práci

Definovat můžeme i jednotlivá stádia konfliktu. Prvním z nich je latentní konflikt. Strany jsou si v této fázi vědomé neslučitelnosti svých zájmů. Jedná se o období nestabilního míru, které často plynule přejde do fáze manifestace. V té dochází k artikulaci rozdílných zájmů jednotlivých stran a k veřejnému sdělení záměru, že aktér bude chránit a prosazovat své zájmy na úkor druhého aktéra. Poté následuje fáze eskalace konfliktu. Pak by mělo proběhnout období deeskalace a stádium řešení konfliktu a postkonfliktní rekonstrukce (Waisová 2005: 139–141). Na sporu o Falklandské ostrovy můžeme demonstrovat latentní fázi, manifestaci i eskalaci konfliktu. Stádium řešení konfliktu nebylo nikdy dokončeno. Podle mého názoru se konflikt v současné době pohybuje střídavě ve stádiu nestabilního míru a manifestace.

V úvodu mé bakalářské práce bych také ráda stručně nastínila její obsah. V první kapitole se budu zabývat historií Falklandských ostrovů. Domnívám se totiž, že pokud chceme pochopit důvody britsko-argentinského sporu, musíme začít již od jejich objevení. Jednu z podkapitol věnuji i válce o Falklandské ostrovy z roku 1982. Další kapitola je věnována aktuálnímu vztahu mezi Velkou Británií a Argentinou. Čtvrtá kapitola je zaměřena na konkrétní aspekty, které mohou mít na britsko-argentinský spor vliv. Například potenciální naleziště nerostných surovin, strategická poloha, či rybolov. Následující kapitola je věnována mezinárodním organizacím a jejich úloze ve sporu o Falklandské ostrovy. Šestá kapitola se zabývá státy, které se do britsko-argentinského sporu zapojily. Sedmá kapitola popisuje statut Falklandských ostrovů a to jak v rámci Velké Británie, tak v rámci Argentiny. Zmiňuji v ní například argentinskou ústavu z roku 1994, která otevřeně deklaruje nárok na Falklandské ostrovy.

2. HISTORICKÉ POHLEDY NA BRITSKO-ARGENTINSKÝ SPOR O FALKLANDSKÉ OSTROVY

2.1. Historie Falklandských ostrovů

2.1.1. Objevení Falklandských ostrovů a jejich osídlení

Britové uvádí, že na ostrovech jako první přistál jako John Davis. Byl to alžbětinský mořeplavec, který plul na lodi Desire (Hrbek 1999: 8). Stalo se tak okolo roku 1592 (Liščák 2009: 235). Argentinské zdroje však objevení ostrovů popisují jinak. K ostrovům podle nich připlula jedna z obchodních lodí španělského biskupa z Plasencie, která plula směrem do Pacifiku. Protože historické prameny nezachycují jméno lodi, bývá nazývána Incógnita. Deset měsíců se měla schovávat u břehů Malvín v Liščí zátocce před nepřízní počasí (Hrbek 1999: 8). Dalším objevitelem ostrovů byl pak Nizozemec Sebald van Weert. Ostrovy byly na jeho počest pojmenovány Sebaldovy ostrovy. Pod tímto názvem bychom je našli i na některých nizozemských mapách (Liščák 2009: 235). Plavbu Sebalda de Weerta nezpochybňuje nikdo a to proto, že je Holanďan, a tak pro britsko-argentinský spor o Falklandské ostrovy není klíčovou osobností (Hrbek 1999: 8).

Prvními, kdo Falklandské ostrovy osídlili, byli Francouzi. Ti založili rybářskou osadu na Východním Falklandu roku 1764 (Liščák 2009: 235). Roku 1765 pak přirazila k břehům dnešního Západního Falklandu britská expedice vedená námořním kapitánem Johnem Byronem. K vylodění došlo na dnešním Saundersově ostrově, kde byla záhy vztyčena britská vlajka. Falklandy byly prohlášeny za državu britského panovníka Jiřího III. To, že na území Falklandských ostrovů byla vybudována francouzská osada, vzbudilo vlnu nevole ve Španělsku. To totiž s výjimkou Brazílie považovalo veškerá území Nového světa za své. Francouzi předali svou malvínskou kolonii Španělsku v roce 1767. Port Louis bylo přejmenováno na Puerto Soledad. A právě toto městečko si zvolil za své sídlo španělský guvernér. Ostrovy získaly jméno Islas Malvinas (Hrbek 1999: 8–9).

Španělé objevili britskou osadu až v roce 1769. O rok později připlula k břehům Malvín španělská flotila s jasným cílem. Vyhnat Brity z ostrovů. 6 válečných lodí s 1400 vojáky donutily britské osadníky ke kapitulaci. Celá situace mohla mít mnohem větší následky. Britové totiž Španělům pohrozili odvetnou akcí. Velký vliv měl i nátlak Francie na Španělsko. V roce 1771 tak mohla být podepsána dohoda o obnově britské osady. Španělé se tím však v žádném případě nevzdali suverenity nad Malvínami. Britská kolonie byla již v roce 1774 z finančních důvodů vyklizena. Její guvernér však nechal před odchodem na místě olovenou desku nesoucí nápis, že Falklandy jsou nadále územím Koruny Jiřího III. (Hrbek 1999: 9).

Mezi léty 1774-1811 byli jedinými vládci ostrovů Španělé. Využívali je hlavně jako trestaneckou kolonii, protože zde vládlo nehostinné počasí. Po vypuknutí války španělských amerických států za nezávislost museli Španělé ostrovy opustit. V Puerto Soledad však nechali olovenou desku s nápisem, že celé ostrovy nadále náleží Ferdinandu VII., španělskému vládci (Hrbek 1999: 9).

Bezvládí na ostrovech skončilo roku 1820. K břehům Malvín připlula argentinská loď, která na nich vztyčila svou vlajku. Ostrovy byly prohlášeny za argentinskou državu. Stálá posádka zde ale nezůstala. První argentinský guvernér, který oficiálně sídlil na Malvínách, byl hamburský obchodník s francouzským původem Louis Vernet, a to v roce 1829, přes nevoli britské vlády. Nebyl jím však dlouho. Protože vymáhal veliké poplatky od malvínských rybářů, znelíbil se americkému konzulovi v Buenos Aires. Ten poslal k ostrovům fregatu Lexington. Osada byla srovnána se zemí a na ostrovech bylo vyhlášeno bezvládí. Roku 1932 sice k břehům Malvín vyplula argentinská loď, která měla na ostrově obnovit pořádek a dosadit do vedení prozatímního guvernéra, ale ani ten nebyl v jeho čele dlouho (Hrbek 1999: 9–10).

2.1.2. Falklandy se staly kolonií Britské koruny

Roku 1883 se k falklandským břehům přiblížila britská loď Clio. Jejím kapitánem byl John Oslow, který vydal rozkaz, aby byla na území ostrovů

vyvěšena britská vlajka a zároveň nad nimi vyhlásil britskou suverenitu. Z ostrova byli také odvezeni zbylí Argentinci. V blízkosti Port Stanley byla vybudována nová britská osada. Dalších 149 let spravovala ostrovy Velká Británie. Argentinci ale tvrdí, že v roce 1833 vypuklo na Malvínách povstání proti britským kolonizátorům. Britská interpretace této události je ale jiná. Falklandy byly podle ní trestaneckou kolonií. Zbylí trestanci vedeni Antoniem Riverou zavraždili britského správce a utekli do vnitrozemí s bohatou kořistí. Zločinci však byli dopadeni a sám Riverea skončil v londýnském vězení Newgate. Byl dokonce i vyhoštěn z Argentiny, kde se po čase paradoxně stal hrdinou (Hrbek 1999: 10).

Falklandské ostrovy se staly kolonií Britské koruny v roce 1840. V jejich čele stál guvernér Richard Moody. Samotnou kolonizaci prováděla hlavně společnost Falkland Islands Company. Ta nakupovala tamní pozemky a také budovala osady. Většina nových obyvatel ostrovů přišla ze Skotska. Zdrojem jejich obživy se stal převážně chov ovcí. Ostrovy začaly prosperovat. Stoupala i jejich strategická hodnota pro vojenské účely. Například díky existenci uhelných skladů a pravidelnému zásobování jídlem i pitnou vodou Velkou Británií (Hrbek 1999: 10–11). K Falklandským ostrovům byly v roce 1908 připojeny ještě tzv. Falklandské dependence. Ty byly tvořeny Jižní Georgií, Jižními Orkneji, Jižními Shetlandy, Jižními Sandwichovými ostrovy a v neposlední řadě i Grahamovou zemí (Liščák 2009: 235).

2.1.3. Falklandské ostrovy a světové války

Falklandským ostrovům se nevyhnula ani první světová válka. Na konci roku 1914 se k jejich břehům přiblížila německá Východoasijská eskadra křižníků viceadmirála Maximiliana, hraběte von Spee. Snažila se zde skrýt před britským námořnictvem. Nakonec zde byla svedena bitva, ze které vyšli Britové jako poražení. Ti neváhali ani okamžik a k Falklandům poslali křižníky *Invincible* a *Inflexible*. Němci se rozhodli vylodit na ostrovech a zničit britská stanoviště. To se ale díky rychlému příplutí britských křižníků nestalo. Svedena byla ještě

jedna bitva, která se stala osudnou německé formaci. Britové zvítězili (Hrbek 1999: 11).

I během druhé světové války byly Falklandy využívány. V té době na nich bylo více vojáků než obyvatel. Pokud by nějaká jihoamerická země přestoupila na stranu Německa, ostrovy by byly v ohrožení. A byla to právě Argentina, kde byl největší německý vliv. Opět zde došlo k setkání s německým křižníkem, bitva se odehrála v ústí řeky La Plata. Vítězná, ale velmi poškozená britská loď se vrátila k falklandským břehům. Po válce byly vojenské jednotky z ostrovů staženy (Hrbek 1999: 11).

2.1.4. Falklandské ostrovy v období mezi 50. až 80. léty

Juan Domingo Perón, který byl od roku 1946 argentinským prezidentem, se snažil otázku suverenity Falklandských ostrovů znovu otevřít. Chtěl si tak zajistit větší popularitu. Otázka Malvín nakonec přešla s perónismem až na úroveň argentinské diplomacie. A to konkrétně tak, že jakmile byla uzavírána nějaká mezinárodní smlouva, byl tam přidán dodatek zpochybňující britské držení ostrovů. Dělo se tak hlavně při smlouvách s ostatními státy Latinské Ameriky. Prezident Perón byl nakonec svržen v roce 1955. Myšlenka připojení Malvín k Argentině zůstala nadále živá. Dokonce se stala nacionalistickým cílem snad všech následujících argentinských vlád (Hrbek 1999: 11–12).

V roce 1964 byly Falklandy zařazeny na seznam dekolonizovaných území OSN. Argentinský název Malvinas byl zároveň přidán jako jeden z oficiálních názvů ostrovů. Velká Británie i Argentina byly vyzvány, aby se spor pokusily vyřešit diplomatickou cestou. Britové souhlasili, ale měli jednu podmínku. Chtěli, aby cílem jednání nebyla samotná otázka řešení suverenity ostrovů. 16. prosince 1956 vydalo Valné shromáždění OSN rezoluci číslo 2065, která měla zaručit, aby nepřátelené státy jednaly především v zájmu obyvatelstva. I když rezoluce nebyla pro Brity závazná, začalo vyjednávání. Trvalo 16 let, ale přes veškerou snahu nebyla situace náležitě vyřešena (Hrbek 1999: 12).

Z počátku Britové zvažovali, že se vzdají suverenity nad ostrovy. Falklandčané to však nechtěli, jejich přání bylo zůstat nadále pod britskou správou. Dokonce za to lobbovali i v londýnském parlamentu. A právě názor ostrovanů bylo to první, co musela Argentina změnit. Roku 1969 došlo k prvnímu spojení Falkland s pevninou, a to díky poště a poštovním zásilkám. Pevninská Argentina začala vyřizovat i falklandské zásilky, což bylo do té doby nemyslitelné. Druhým krokem bylo zřízení týdenní letecké linky mezi městy Port Stanley a Buenos Aires. V roce 1975 byla integrace zásadně narušena. Londýnské vedení rozhodlo o tom, že na Falklandy popluje expediční tým, který bude mít za úkol zkoumat ekonomický potenciál ostrovů. Argentinci to ale považovali za hrubé porušení všech dohod a za zásah do svých teritoriálních vod. Pod touto záminkou se také pokusili loď zadržet, což se jim nepovedlo, i když užili varovné výstřely. Expediční loď byla ale stále v mezinárodních vodách, asi 78 mil jižně od Malvín (Hrbek 1999: 12).

Po tomto incidentu došlo k obnovení bilaterálních dohod až v roce 1977. Jako možnost řešení se jevilo pronajmutí ostrovů Argentině s formálním postoupením suverenity. Falklandská lobby a britská média však byla zásadně proti. Hlavní slovo měli opět obyvatelé Falkland. Vymohli si, aby mohli být na všech londýnských parlamentních jednání, která budou rozhodovat o jejich osudu. Ztráta britské suverenity tak byla opět v nedohlednu. Argentinci si uvědomili, že otázka řešení sporu je opět ve slepé uličce a že rozhovory jsou vedeny jen na formální úrovni. Velká Británie si ale nevšímalala možného rizika a vojensky ostrovy neposílila. A to i přesto, že to bylo přání Falklandčanů. Ba naopak Britové ještě v roce 1981 zveřejnili svůj plán na ukončení vojenské přítomnosti v jižním Atlantiku a Antarktidě. V roce 1982 mělo dojít i ke stažení lodi Endurance, která jako jediná operovala v polárních oblastech (Hrbek 1999: 13).

V roce 1981 se v Argentině dostala k moci vojenská junta, která měla v čele generála Leopolda Galtieriho. Bylo rozhodnuto o tom, že na Brity bude vyvinut mnohem větší nátlak, aby se vyrovnala síla s falklandskou lobby. Blížilo

se výročí 150 let od získání Malvín Argentinou. V Argentině to byl svátek, ale v Británii datum 3. ledna 1983 neřeklo skoro nikomu nic (Hrbek 1999: 13). Cílem Británie bylo vypsaní referenda, ve kterém by sami Falklandčané řekli, k jaké zemi chtějí patřit. Obyvatelé ostrovů ale odhlasovali už předtím, že chtějí být pod správou Britské koruny. Celá situace vygradovala 2. dubna 1982. Vládnoucí argentinská vojenská junta obsadila Falklandské ostrovy. Reakce Velké Británie na sebe nenechala dlouho čekat.

2.2. Válka o Falklandské ostrovy 1982

Zatímco v Británii se díky obraně okupovaného území zvedla vlna národní hrdosti a podpory v odvetné akci, která měla za cíl získat území zpět, v Argentině byla situace jiná. Vládla zde vojenská junta, která do funkce prezidenta dosadila generála Leopolda Galtieriho. Lidé vládu nenáviděli, ale poté, co bylo oznámeno obsazení ostrovů, se vše rapidně změnilo. Lidé přicházeli před prezidentský palác a svým politicko-vojenským vůdcům provolávali slávu. Ve Velké Británii i v Argentině vzplála jiskra národní hrdosti, nacionalismu a podpory vojenských sil (Hrbek 1999: 7). Vládnoucí argentinstí generálové se domnívali, že získání ostrovů posílí jejich autoritu v Argentině. Nenapadlo je totiž, co obsazením rozpoutají. Mysleli si, že Británie o ostrovy neprojeví zájem (Neillands 2001: 222). Tehdy skoro neznámé ostrovy v Atlantském oceánu se najednou ocitly na předních stránkách novin. Situace se eskalovala v roce 1982, který tak se stal symbolem konfliktu na Falklandských ostrovech. Tedy místa, kde bylo od konce druhé světové války nasazeno nejvíce britských vojáků (Poledne 2004: 49).

2.2.1. Začátek války o Falklandské ostrovy

Britsko-argentinský konflikt začal na ostrově Jižní Georgie. Argentinský podnikatel Constantino Sergio Davidoff, získal v roce 1979 kontrakt na demontování kovového šrotu z bývalých rybářských vesniček. Toho chtěl využít štáb argentinských námořních sil. Ten vypracoval plán, jak prostřednictvím Davidoffova podnikání vytvořit utajenou vojenskou základnu, díky níž by Argentina mohla získat zpět svrchovanost nad ostrovem. Operace nesla jméno

Alpha. Jejím cílem bylo zamíchat mezi stovku dělníků potřebných na demontáž šrotu zhruba desítku příslušníků námořní pěchoty. Davidoff se s dělníky vylodil v Leithu 18. března 1982. Transport zprostředkovala loď argentinského námořnictva. Jakmile se vylodili, hned na místě vztyčili argentinskou vlajku. Situaci sledovali vědci z britského polárního týmu, kteří v oblasti prováděli výzkum a ihned o tom vysílačkou informovali správní centrum ostrova Grytviken. Odtud se pak znepokojivé zprávy dozvěděl i guvernér Falklandských ostrovů Hunt. Neváhal a o situaci informoval Londýn, podle něj se jednalo o porušení britské svrchovanosti (Poledne 2004: 49–50).

Ministerskou předsedkyní Velké Británie byla v té době Margaret Thatcherová. Její rozhodnutí o dalším postupu bylo jasné. Válečná loď HMS Endurance měla s oddílem námořní pěchoty ihned odrazit od břehů Falkland směrem k ostrovu Jižní Georgie. Jejím úkolem bylo donutit podnikatele Davidoffa, aby neprodleně opustil ostrov. Situace byla řešena i na diplomatické úrovni. Britský velvyslanec v Argentině navštívil argentinské Ministerstvo zahraničních věcí s informací, že Britové nebudou váhat s použitím jakýchkoli prostředků, které budou zapotřebí (Poledne 2004: 50).

Argentinstí představitelé byli překvapeni. Nečekali tak prudkou a rychlou reakci. Svým činem chtěli pouze rozpoutat další vlnu vyjednávání o osudu Malvín. Báli se válečného konfliktu, a tak uposlechli britského příkazu a Jižní Georgii opustili se všemi dělníky 22. března 1982. Realita však byla jiná. Na ostrově zůstalo 40 Argentinců. Britové lest prohlédli, a tak se rozhodli, že je z Jižní Georgie zpět na břehy Falkland odvezou sami na válečné lodi Endurance. To však rozlítlo argentinské vedení, které proto k břehům Jižní Georgie poslalo dvě fregaty. Jelikož by britská loď zřejmě prohrála, pokud by došlo ke konfliktu na moři, o nalodění dělníků se jednalo diplomaticky. Argentinská junta patovou situaci protahovala co nejvíce, aby získala čas potřebný k zahájení mnohem grandióznější vojenské akce. Jižní Georgie byla pro ni výbornou záminkou (Poledne 2004: 50).

2.2.2. Argentinská reakce ve válce o Falklandské ostrovy

Vládnoucí argentinská junta pracovala s informací, že okolo 4. dubna 1982 k Falklandům připluje britský námořní svaz zahrnující i dvě jaderné ponorky. Byla to však dezinformace. Postup Britů byl zcela jiný. Chtěli jen, aby u Falklandských ostrovů zůstala válečná loď *Endurance* a 40 příslušníků námořní pěchoty. Počet britských vojáků se měl zdvojnásobit, k původní jednotce měla přibýt ještě jedna, která ji měla střídat. Ani v oceánu nedocházelo k přesunům britských válečných lodí. V okolí Falkland pluly, v tomto ožehavém období, pouze lodě dvě. První se jmenovala *John Biscole* a byla to zásobovací loď, která přivezla britské vojáky na střídání. Druhou byla loď *Bransfield*, která zásobovala britské vědce v oblasti Antarktidy. I když byly informace, které Argentina měla, klamné, chystala vládnoucí junta přípravy na vojenskou invazi. 26. března 1982 junta vydala jasný rozkaz, že z vojenského přístavu Puerto Belgano má za dva dny vyplout válečné loďstvo. Jeho cíl byl jasný, Falklandské ostrovy. Britské vedení i výzvědná služba svého argentinského protivníka zásadně podcenily. O situaci neměly tušení ještě dopoledne 31. března 1982. Odpoledne už však bylo všechno jinak. Od dodnes neznámého zdroje získala britská vláda informaci, že do 48 hodin budou Falklandy zasaženy argentinskou invazí (Poledne 2004: 50–51).

Buzo Tactico byly argentinské speciální oddíly námořní pěchoty. A byly to právě dva z jejich oddílů, které 2. dubna 1982 v gumových člunech přirazily k falklandským břehům jižně od hlavního města Port Stanley. Každý oddíl měl svůj vlastní úkol. První měl obsadit britské kasárna námořní pěchoty v Moody Brooku. Úkolem druhé jednotky bylo zajištění městské hlavní správní budovy. Operace nesoucí krycí název Rosario se rozjela na plné obrátky. Blízko mysu Lorke u hlavního města přistály tři hodiny po prvních výsadekových jednotkách další. Jejich cílem bylo připravit vše nutné pro vylodění invazivních sil. Ty dorazily v půl sedmé ráno a zahrnovaly obojživelná vozidla i invazní plavidla patřící k druhému praporu námořní pěchoty. Část jednotek pokračovala dál na letiště, další vojáci mířili přímo do hlavního města (Poledne 2004: 51).

Britský generální guvernér Falklandských ostrovů neměl dostatečné vojenské síly na to, aby invazi zadržel. Disponoval jen 80 vojáky a 100 členy domobrany. I přes to byly jednotky nasazeny a strategicky rozmístěny na letiště a cesty do hlavního města. Jedině tak se mohl svět dozvědět, že se Britové nevzdali bez boje a že se skutečně jedná o agresi způsobenou Argentinou (Poledne 2004: 51).

Argentinci ale Brity obklíčili. Generální guvernér Hunt se kvůli vyřešení situace musel sejít s vůdcem invaze, Argentincem, generálem Carlosem Büssem. Hunt ho vyzval, aby jeho jednotky ostrovy opustily. Argentinský vůdce mu na to řekl, že 800 vojáků je již na ostrově a dalších 2000 čeká na rozkaz, Británie má jedinou možnost, vzdát se. Po zvážení všech pro a proti se Hunt rozhodl, že bude nejlepší, když se skutečně Argentině podvolí. A tak 2. dubna 1982, patnáct minut po dvanácté hodině, vlála na správní budově v Port Stanley argentinská vlajka. Vláda argentinské junty skutečně dosáhla svého cíle a získala Malvíny (Poledne 2004: 51–52).

2.2.3. Boje o osvobození Falklandských ostrovů

Kabinet Margaret Thatcherové musel jednat rychle a efektivně. Proto už 2. dubna 1982 rozhodl o vyslání operačního svazu k Falklandům. Operace získala název Corporate a měla proběhnout pod taktovkou kabinetu v Londýně. Jejím cílem pak bylo navrátit území zpět pod britskou správu a tamním obyvatelům umožnit život v rámci Britské koruny. Britové museli získat situaci pod kontrolu, a proto potřebovali mít jasnou převahu ve všech bojových sférách. V první fázi bylo k Falklandům vysláno 65 lodí, 3 jaderné ponorky a dvě letadlové lodi, Hermes a Invincible (Poledne 2004: 52). Lodě musely překonat asi 19000 kilometrů. (Neillands 2001: 221).

Jako první měla být osvobozena Jižní Georgie. Pro britské jednotky byla jedinou hrozbou argentinská jednotka Santa Fé, se kterou se však velmi rychle vypořádaly. Aby mělo britské námořnictvo dobrý přehled, vysadilo dva speciální týmy, které měly za úkol vybudovat pozorovatelské pozice. Po několika

hodinách se však musely vrátit zpět na loď, falklandské počasí bylo ten rok velmi nepříznivé. Při vyzvedání těchto jednotek se zřítily dva ze tří vrtulníků. Hrdinství posledního pilota a tato událost je častým námětem filmů o tomto konfliktu (Poledne 2004: 53).

25. dubna 1982 bylo u pobřeží Jižní Georgie vysazeno 75 mužů, tedy tři čety složené jak ze speciálních jednotek, tak i z námořní pěchoty. Z moře je jistil torpédoborec Antrim i fregata Plymouth, které začaly střílet do argentinských pozic. To stačilo k tomu, aby se Argentinci bez boje vzdali. Britové na Jižní Georgii zadrželi 190 vojáků a 49 dělníků od Davidoffa. Došlo k jediné ztrátě na životech a to na argentinské straně. Velká Británie vyhlásila okolo ostrovů zakázané pásmo, které měřilo 200 mil s platností od 30. dubna 1982. Jakékoli letadlo nebo loď, které by se v tomto prostoru nalézaly, mohly být považovány za nepřátelské. Proto na ně mohlo být bez varování zaútočeno (Poledne 2004: 53–54).

Velká Británie podnikla sérii náletů, které měly za úkol zasáhnout důležité strategické cíle a letiště u Port Stanley. Britové však s Argentinci bojovali i na moři. Svoji převahu demonstrovali například potopením argentinského křižníku General Belgrano ¹. Britskou převahu však mohly hravě zdolat francouzské rakety Exocet. Ty byly umístěny na letounech Super Entendard. Dokázaly letět nadzvukovou rychlostí a byly řízeny počítačem. Byly schopny zasáhnout cíl až na vzdálenost padesáti mil. Francouzi však s vypuknutím konfliktu přestaly Argentinu raketami Exocet zásobovat, vlastnila tak pouze pět střel. Argentinská armáda disponovala také staršími verzemi raket Exocet, které však zdaleka nesplňovaly technické parametry těch novějších. Ty byly použity v rámci odvetné akce za ztrátu Generála Belgrana, potopily torpédoborec Sheffield (Poledne 2004: 54–57).

Británie neustále posilovala svou převahu, v oblasti měla 100 lodí a 25000 vojáků. Vylodění, tedy operace Suttone, mohlo vypuknout. Invaze započala na pláži městečka San Carlos. Britové se prakticky nesetkali s odporem. Obsazení

---

¹ Viz příloha č. 1.

proběhlo hladce. Argentinci si totiž mysleli, že se ze strany Británie jedná pouze o zastírací manévr a skutečná invaze proběhne u správního centra Port Stanley (Poledne 2004: 57–58).

U San Carlos zatím Argentinci dělali nálety na britské jednotky. Aby byly síly alespoň z části vyrovnány i v rámci boje pěších vojáků, vyslala do této oblasti Argentina čtyři vrtulníky „pěšáků“. Britské letouny Harrier tři z nich sestřelily. Zbytek byl zajat. Argentinci postupně došli k názoru, že britskou strategií je opevnit se u San Carlos a následně postupovat směrem na Darwin a také polní letiště Goose Green. Argentinci zefektivnili nálety. V období mezi 22. a 27. květnem proběhlo 130 náletů. Díky lepší strategii je britské radary skoro nezaznamenaly a Britové dokonce museli své lodě přesunout o 50 mil. Jinak Argentinci velké válečné úspěchy nezaznamenávali, a to především proto, že jejich pumy po zásahu nevybuchovaly (Poledne 2004: 58–59).

V den asi největšího argentinského svátku, 25. května, kdy vznikla Argentina jako samostatný stát v roce 1810, byly Brity předpokládány největší útoky. Argentina užila rakety Exocet. Britové ztratili zásobovací loď Atlantic Conveyor. Byl to dobře zvolený cíl. Loď vezla kromě vojenského materiálu i proviant. Británie tak musela celou situaci přehodnotit. Kvůli ztrátě potřebného vybavení museli Britové postupovat na Darwin pozemním přesunem, nikoli vrtulníky. Argentinci však byli na tento přesun dobře připraveni, a to i díky tomu, že tuto strategii vyzradil jeden z britských ministerských úředníků a BBC to poté zveřejnila (Poledne 2004: 59–60). Britové museli nepřetržitě odrážet argentinský útok. Zdolali mnoho kilometrů přes falklandské bažiny (Neillands 2001: 221). Tento boj byl pro Brity velmi složitý. Nakonec však Argentinskou obranu prolomili a získali tak manévrovací prostor k letišti Goose Green. Boje však byly opravdu tvrdé a vedly se po celý 28. květen (Poledne 2004: 61).

2.2.4. Konec války a vítězství Velké Británie

Argentinci měli v oblasti spoustu vojenských stanovišť. Nakonec však stejně začala jednání o kapitulaci. 29. května v 11 hodin byla uzavřena dohoda.

Argentinci se vzdali. Britové získali zpět první významnější pozici a mohli postupovat dál na Port Stanley. 30. května argentinské velení promarnilo poslední šanci na užití obávané střely Exocet. Původně byla určena pro jednu z letadlových lodí. Ty však byly rozptýlené, a tak byl cíl přehodnocen. Měla jím být fregata *Averger*. Raketa však cíl nezasáhla. Argentinská propaganda však tvrdila něco zcela jiného. A sice to, že zasažena byla letadlová loď *Invincible*, která záhy začala hořet, a proto byla z bojů vyřazena. Tuto informaci přejímaly i státy, které stály na straně Argentiny, SSSR nevyjímaje. Přesto, že argentinská junta byla protikomunistická a členy Komunistické strany bez soudu odsuzovala k smrti, stál SSSR na její straně a poskytoval jí pomoc prostřednictvím svých satelitů. Důvod byl prostý. Imperialistická a bohatá Velká Británie ničí chudou Argentinu (Poledne 2004: 62–63).

Boje o Port Stanley byly zpočátku vedeny hlavně ve vzduchu. Tam měli Britové převahu. Letadla přitom musela tankovat na o 1500 mil vzdáleném ostrově Ascension. K zásahu argentinských strategických cílů využili Britové antiradarové střely *Shrike*, které jim poskytly USA. Poté začaly přesuny pozemního vojska. Ze San Carlos se stala polní nemocnice a jednotky z Goose Green měly podniknout pochod na Port Stanley. Cílem Britů bylo obsadit kopce okolo města. 31. května byl obsazen ten nejvyšší Mount Kent. Argentinská obrana zde nebyla vůbec silná, a tak byly během další noci obsazeny i zbylé kopce. Britové tak měli poziční výhodu. Argentinci soustředili své síly dolů do města, před kterým začali budovat složitou obranu. Argentinská junta měla na Falklandských ostrovech celkem asi 11000 vojáků, 9000 jich však bylo nasazeno jako obrana Port Stanley. Britské jednotky byly napadány argentinskými letadly ze vzduchu, tak byla zasažena i výsadková loď *Sir Galahad*. Tato ztráta opozdila invazi zhruba o dva dny (Poledne 2004: 63–64).

11. června začalo dobývání pozic okolo města Stanley. Útok započal v noci, a to hned z několika důvodů. Prvním byla lepší technická vybavenost pro noční boj. Druhým pak, že britští vojáci byli v rámci NATO vycvičeni k možnému nočnímu střetu. Británie se tak přiblížila k městu a získala nové

pozice. Ovládla i vzdušný prostor odkud odstřelovala argentinské pozice. Hlavním cílem Britů se tak stalo dobytí vrchů Wireless Ridge, Mount William a Tumbledown. Po dobytí prvních kopců se mezi argentinskými vojáky začala šířit demoralizace. Proto Argentinci nebyli ani schopni zformovat adekvátní protiútok. Útok na vrch Wireless Ridge byl posledním marným pokusem argentinského velení situaci zvrátit (Poledne 2004: 64–67).

Dobytí Port Stanley britskými jednotkami už nešlo odvrátit. Argentinci utíkali ze zákopů a Britové do nich stříleli. Tato situace nastala proto, že britské jednotky měly k dispozici dezinformaci, že se Argentinci přemísťují do nových zákopů v Port Stanley. Velitel argentinských vojsk pověřil svého nejvyššího důstojníka, aby začal vyjednávat s Brity. Na frekvenci zdravotní služby se obě strany dohodly na zastavení palby. Parlamentáři přiletěli v 16 hodin vrtulníkem. 14. června 1982 večer byla podepsána kapitulace (Poledne 2004: 67–68).

Na britské straně bylo zraněno 777 vojáků a zemřelo jich 255. Argentinci měli 746 ztrát na životech a 1105 zraněných. Zajato jich bylo 12987. Zemřeli také tři obyvatelé ostrova. Falklandy se opět ocitly pod správnou Britské koruny (Poledne 2004: 68). Konflikt nesoucí krycí název operace Corporate skončil po deseti týdnech. Hlavní důvod války, údajný argentinský nárok, nebyl vyřešen (Neillands 2001: 235).

Boje v jižním Atlantiku se staly pro Velkou Británii těmi největšími od vylodění v Suez v roce 1956². Argentinci měli mnohonásobnou početní převahu, zato Britové měli speciální vycvičené jednotky. Mezi ně můžeme řadit 3 Commando Brigade, Royal Marine Commandos, Parachute Regiment, Special Air Service, či Special Boat Service (Neillands 2001: 220–221).

---

² Viz příloha č. 2.

3. AKTUÁLNÍ VÝVOJ BRITSKO-ARGENTINSKÉHO SPORU O FALKLANDSKÉ OSTROVY

3.1. Politická jednání

V rámci nevyřešené falklandské otázky proběhlo mezi Argentinou a Británií od osmdesátých let několik jednání. Přesto se vztahy zemí nezlepšily. Nepomohla tomu ani OSN. Souvislosti mezi britsko-argentinským sporem o Falklandy a OSN se budu ještě blíže věnovat v jedné z dalších kapitol. Argentina znovu otevřela diskusi o svém nároku na ostrovy až v průběhu devadesátých let. V roce 1998 přiletěl tehdejší argentinský prezident Carlos Menem do Londýna, kde se uskutečnilo jednání, na kterém řekl, že pro Argentinu jsou ostrovy ve středu zájmu, ale nebude o ně usilovat jinak, než mírovou cestou (Šmída 2011).

V roce 2001 zase navštívil tehdejší britský premiér Tony Blair Argentinu a řekl, že pevně doufá v to, že obě země překonají problémy, které v roce 1982 eskalovaly ve válku. Na jednání se ale neřešila otázka suverenity Falklandských ostrovů, a tak ji do svého programu jako prioritu zařadil další prezident Argentiny, Néstor Kichner. Protože se však spíše jednalo o bod zajímavý pro voliče, situace kolem ostrovů nebyla nikterak řešena. To se změnilo v roce 2006, protože Velká Británie změnila způsob udělování státní podpory a dotací. Mělo se přejít na 25letý cyklus. V rámci tohoto časového úseku nemohla Argentina otázku Falklandských ostrovů ovlivnit. Situace se ale začala efektivněji projednávat až v roce 2009, kdy Argentina vznesla na půdě OSN formální požadavek na oblast kontinentálního šelfu i s Falklandskými ostrovy. Požadavek byl zamítnut (Šmída 2011).

2. 4. 2012 si pak Velká Británie i Argentina připomněly výročí třiceti let od války o Falklandské ostrovy. Britský premiér David Cameron řekl, že se Argentina před třiceti lety dopustila aktu agrese. Na hrabství v Steffordshire se uskutečnila bohoslužba za oběti války. Zapálená byla i svíčka, která měla hořet symbolických 74 dní, tedy stejně dlouho, jako trvala válka. Argentinský pietní akt se konal v Ushuaie, hlavním městě teritoria Ohňová země, jehož součástí jsou

podle Argentinců i Falklandy. Argentinská prezidentka Cristina Fernándezová zde promluvila k tisícům lidí a sdělila jim, že stanovisko Velké Británie považuje za absurdní, nicméně že válčit kvůli ostrovům nebude. Zároveň ještě doplnila, že v současném moderním světě existuje celkem šestnáct koloniálních enkláv. Z toho je deset britských (ČT 24 2012e).

3.2. Jak se Argentina snaží omezit britský vliv v oblasti

Když podle slov své prezidentky nechce Argentina o ostrovy válčit, muselo argentinské vedení zvolit jiné prostředky, které by vedly k získání ostrovů. Na začátku roku 2012 začala Cristina Fernándezová usilovat o to, aby na Falklandy létala přímá linka z Buenos Aires pod argentinskou vlajkou. Dle dohody z roku 1999 však může létat jediný spoj týdně a to z Chile. Velká Británie reagovala tvrzením, že otázky letecké dopravy jsou zcela v pravomoci falklandských politiků. Argentina chce totiž pravděpodobně ovládnout styk Falklandů s pevninou (Šťástka 2012).

Britsko-argentinský spor zasahuje ale i do obchodní roviny. V témže roce totiž začala mezi Argentinou a Velkou Británií určitá forma obchodní války. Co si pod tím přesně představit? Argentinská ministryně průmyslu Débora Giorgiová oslovila domácí firmy s žádostí, aby do země nedovážely britské produkty. Důvodem tohoto kroku měla být zvýšená britská vojenská aktivita v okolí Falkland, Velká Británie to však popřela. Další jednání pokračovalo v Londýně na diplomatické rovině a to i s argentinským charge d'affaires. Velká Británie se také poradila se svými nejbližšími partnery o dalším postupu. Požádala Evropskou unii, aby i ona vyjádřila své obavy z argentinských výzev na zastavení obchodních vztahů. A o jaké produkty se prioritně jednalo? Velká Británie do Argentiny dováží především komponenty pro chemický, farmaceutický a automobilový průmysl. Do Británie jsou z Argentiny zase dováženy bezešvé trubky, sojový olej a mouka, víno, kukuřice (ČT 24 2012b). Konflikt se v současné době promítá i do oblasti nerostných surovin. Řadě britských společností bylo Argentinou zakázáno další těžení ropy v okolí

Falklandských ostrovů a to na příštích 20 let (Martin 2013). Blíže se tomuto tématu budu věnovat v jedné z následujících kapitol.

Argentina se snaží zamezit britské přítomnosti v oblasti i vydáním zákona Gaucho Rivero, který získal jméno po vůdci povstání proti Britům na Falklandských ostrovech v polovině 19. století. Tento zákon má Britům znesnadnit pohyb v okolí Falklandských ostrovů a v argentinských teritoriálních vodách. Veškerá plavidla nesoucí britskou vlajku tak mají ve všech přístavech zákaz kotvení, nakládání i jakýchkoli logistických operací³ (Novinky.cz 2012). Zákaz plutí a kotvení lodí platí i pro výletní lodě, takže turistický ruch se v oblasti nemůže rozvíjet (Mackintosh 2013). Poté, co Argentina zabránila proplutí a kotvení britských a falklandských lodí ve svých přístavech, začala hledat spojence proti Velké Británii a Falklandským ostrovům mezi ostatními státy. A tak stejné podmínky záhy vyhlásilo několik dalších zemí. Tomu však budu věnovat jednu kapitolu, která se bude zajímat hlavně o vliv třetích stran na britsko-argentinský spor o Falklandské ostrovy a to jak z historického, tak i aktuálního hlediska (Faiola-Forero 2012). Věnovat se tedy budu i aktuálnímu problematickému vztahu mezi Španělskem, Gibraltarem a Argentinou (Jenkins 2013).

3.3. Další roviny, do kterých britsko-argentinský spor o Falklandské ostrovy zasahuje

A ani sport nebyl z britsko-argentinského sporu vynechán. Dalším argentinským krokem v problematice Falklandských ostrovů byl totiž olympijský spot. V něm figuruje mladý argentinský sportovec, který trénuje na Falklandských ostrovech. Následně se v záběru objeví titulky: „Abychom mohli závodit na britské půdě, trénujeme na té argentinské“ (ČT 24 2012f). Tato reklama byla vysílána v argentinské televizi před olympiádou v Londýně. Představitel falklandské samosprávy, Ian Hansen řekl, že: „[Reklama je velmi] lacinou argentinskou propagandou“ (ČT 24 2012f). Zároveň to podle něj svědčí o tom, že argentinské úřady ani v nejmenším neberou ohled na Falklandy. Britští

---

³ Viz příloha č. 3.

politici tento spot ani nechtěli komentovat, podle nich je to další z nezdařených pokusů Argentiny poté, co nebyla na mezinárodním poli znovu otevřena otázka Falklandských ostrovů (ČT 24 2012f).

I kolektivní sport, v tomto případě fotbal, nebyl z mezinárodního konfliktu vynechán. Olympijské dresy argentinských sportovců měly být v roce 2011 součástí kampaně, která měla za úkol přesvědčit lidi, že Falklandy jsou argentinské. Rosane Bertoneová na ně navrhla zajímavé logo, které znázorňovalo obrys Malvín. Mezinárodní asociace atletických federací (IAAF) je ale velmi přísná, a tak výstřední dresy nepovoluje (Šťástka 2011). Argentina také chtěla pojmenovat první fotbalovou ligu v zemi podle křižníku General Belgrano, který byl součástí argentinských námořních sil ve válce o Falklandy v roce 1982. Britové ho potopili. Podle pravidel fotbalové federace je zakázáno ve fotbalových ligách diskriminovat jakýkoli stát, etnické skupiny, atd. Mezinárodní fotbalová federace proto pohrozila Argentině sankcemi (Polochová 2012).

S britsko-argentinským sporem souvisí i obsah počítačové hry Country Strike. Jedna z argentinských firem totiž vytvořila její verzi, která se odehrává na Falklandských ostrovech v roce 1982. Argentinští policisté v ní stíhají britské teroristy. Cílem autorů hry je zvýšit světové povědomí o tomto sporu (EuroZpravy.cz 2013). Argentina tedy k zvýšení povědomí o problematice Falklandských ostrovů využívá široké spektrum oblastí.

Stopy britsko-argentinského sporu můžeme vidět i v náboženství. První papež nového světa, František, pochází z Argentiny. Podle jeho názoru, který prezentoval i ve světovém tisku, jsou Falklandy argentinské (ČT 24 2013c). Tento výrok odmítly USA, Velká Británie a zástupci Falklandských ostrovů. Mike Summers, člen falklandského parlamentu, se nechal slyšet, že náboženství je asi to poslední, co je v tomto sporu potřeba. Stálý britský zástupce v OSN Lyall Grant uvedl, že náboženství v tomto případě nevyřeší opravdu nic. Podobný názor má na situaci i premiér Velké Británie, David Cameron (ČT 24 2013d). Diplomátka Alicia Castro, blízká spolupracovnice a politická spojenkyně argentinské prezidentky Cristiny Fernandéz, sdělila argentinskému Senátu

výboru pro zahraniční vztahy, že je při nejmenším nerozumné, jak se britský premiér David Cameron vyjádřil ke stanovisku papeže Františka k Falklandským ostrovům. Podle jejího názoru je nesmírně důležité, že nový papež pochází právě z Argentiny a může podporovat její územní nároky, o kterých se vyjadřoval už jako kardinál. Cameron podle jejích slov reaguje ve smyslu britského imperialismu a kolonialismu (Alexander 2013).

3.4. Falklandské referendum

Jasno mělo do britsko-argentinského sporu vnést dlouho očekávané referendum. To proběhlo mezi 10. a 11. březnem 2013 na území Falklandských ostrovů. Sami Falklandčané si měli rozhodnout, ke komu chtějí patřit. K urnám přišlo 92 procent všech voličů. Britští i falklandští představitelé předpokládali, že právě takto vysoká volební účast bude znamenat větší relevantnost a váhu výsledku referenda. Lidé v něm odpovídali na otázku, zda si přejí, aby byly Falklandské ostrovy i nadále pod správou Velké Británie. Z průzkumů veřejného mínění konaných před referendem jasně vyplývalo, že drtivá většina obyvatel ostrovů chce být nadále pod správou Britů⁴. Někteří dotazovaní však uvedli, že preferují úplnou samostatnost. Tuto otázku však referendum nezahrnovalo (ČT 24 2013e).

Celkem bylo vydáno 1522 hlasovacích lístků, přičemž odevzdáno jich bylo 1518. Z toho byl 1 hlasovací lístek neplatný. Tři lístky byly pro připojení k Argentině a jeden byl nezvěstný. 1513 lístků neslo název ano a bylo pro zachování ostrovů pod britskou správou. Při přepočtu na procenta je to 99,8 procent (Falkland Islands Government 2013). Z toho vyplývá, že pouze tři hlasy byly po sečtení výsledků referenda proti zachování Falkland jako zámořského území Velké Británie (Watts 2013b). Průběhu voleb se zúčastnila i mezinárodní pozorovatelská mise, která neshledala žádné nedostatky. Vše proběhlo naprosto v souladu s mezinárodními normami i falklandskými zákony. Všechny postupy byly systematicky dodrženy (Falkland Islands Government 2013).

---

⁴ Viz příloha č. 4.

Britský premiér David Cameron řekl, že výsledky referenda jsou tím nejjasnějším signálem pro to, ke komu chtějí ostrované patřit. Argentinská prezidentka Cristina Fernándezová sdělila médiím stanovisko své země, ve kterém uvedla, že rozhodnutí obyvatel nemá v mezistátním sporu patřičnou váhu, a proto ho Argentina nebude respektovat. Následně označila referendum za frašku, ve které obyvatelé Falkland hlasují jako squatteři, zda budou nadále nelegálně obývat budovu, která jim nepatří (ČT 24 2013b). Argentinská velvyslankyně v Londýně Alicia Castrová prohlásila, že britské referendum o statusu Falkland bylo nelegální. Hlasování obyvatel ostrovů nemá právně podložitelný základ, a tak ho neuzná ani mezinárodní společenství. Rodolf Terragna, který dříve vedl argentinský kabinet, tvrdí, že obyvatelé Falkland byli dříve bráni jako třetí strana sporu, což už po skončení referenda není adekvátní. Falklandané se výsledkem referenda přihlásili k britské straně (ČT 24 2013f).

Falklandští politici se kvůli argentinskému postoji rozhodli zahájit diplomatickou ofenzívu v Americe. Jejich cílem bylo ukázat i jiným zemím jejich pohled na konflikt a vysvětlit důvody, proč chtějí být pod britskou správou. Zároveň tím chtějí uklidnit situaci, protože Argentina neustále zvyšuje diplomatický tlak. 8 delegátů bude jednat hlavně ve Washingtonu, protože USA ještě nesdělily svůj postoj k falklandské otázce. Tento plán bude hrazen výhradně z rozpočtu Falklandských ostrovů. To vypovídá o tom, že pro falklandské obyvatele i politiky, kteří je zastupují, je tato otázka opravdu zásadní. Do budoucna by se Falklandy rády podílely i na financování své obrany. Vše ale záleží na výdělcích, které Falklandy získávají například z rybolovu (Watts 2013a).

Argentina prezentuje své názory i za pomoci vztahů s veřejností a médii. Argentinská prezidentka Cristina Fernándezová napsala britskému politickému vedení dopis, kde žádá o vydání ostrovů. Reagovala tím na výsledky referenda. Tento dopis byl uveřejněn i v mnoha britských novinách, na stránkách placené reklamy (ČT 24 2013a). Argentinská prezidentka v něm obviňuje Británii z toho, že vyhnala z ostrovů všechny Argentince a na jejich místo umístila britské

obyvatele. Ostrovy, které jsou od Londýna vzdáleny zhruba 8500 kilometrů, jsou tak přesnou ukázkou britského kolonialismu (Pollak 2013). Právě britský kolonialismus je podle ní důvodem, proč se Britové nechtějí ostrovů ve prospěch Argentiny vzdát. David Cameron, premiér Velké Británie, reagoval na dopis vyjádřením, že Londýn respektuje výsledky referenda a Argentinu vyzval k tomu samému (ČT 24 2013a). Zároveň dodal, že se Británie nevzdá suverenity nad ostrovy proti vůli Falklandců (The Guardian 2013b). Dick Sawle, člen Zákonodárského shromáždění Falklandských ostrovů, situaci komentoval tím, že Argentina nerespektuje přání a zájmy obyvatel Falklandských ostrovů, kteří chtějí být dobrovolně součástí britského zámořského teritoria. Tvrzení, že by byly Falklandy britskou kolonií, rázně odmítl (ČT 24 2013a).

3.5. Britsko-argentinský spor a vojenské aktivity

Argentina také velmi bedlivě sleduje a monitoruje veškeré britské aktivity v oblasti. Například vyslání britského torpédoborce Dauntless do falklandské oblasti. Jedná se totiž o jednu z nejmodernějších britských válečných lodí. Armáda se ale hájí tím, že se jedná o dlouho plánovanou rutinní akci (ČT 24 2012d). Sledovány byly i aktivity ponorky, která měla nést jaderné hlavice. Podle argentinského ministra zahraničí Héctora Timermana je ponorka plavidlem třídy Vanguard. Mezi její zbrojní arzenál proto patří i jaderné hlavice. To je však podle Argentiny hrubé porušení dohody zakazující jaderné zbraně v Latinské Americe, kterou podepsala i Velká Británie. Britské jednotky jsou v oblasti stále aktivní. Na Falklandy byl dokonce převelen i britský princ William (ČT 24 2012a). To může mít pro řadu Britů symbolický význam.

Konflikt se vyvíjí i na rovině válečného zbrojení. Velká Británie zaštitila argentinskou půjčku na vojenské vybavení ve výši 45 miliard liber. Paradoxní ale je, že vojenské vybavení Argentina odkoupila od Britů. Mezi argentinským vojenským arzenálem tak dnes najdeme i vrtulníky, které byly nasazeny v bitvě za osvobození Falklandských ostrovů. Argentina ale půjčku nesplatila, a tak se dluh přesunul na britské Ministerstvo financí, které bude jeho zaplacení požadovat (Švamberský 2012).

Následně Argentina koupila 20 tryskových letounů Mirage F1 od Španělska za 145 miliónů liber. Tato letadla mají velmi vyspělou technologii, například inteligentní bomby. Reakcí Británie na tento krok může být zvýšení vojenské přítomnosti v oblasti okolo Falklandských ostrovů. Rozpočet na vojenské výlohy v Jižním Atlantiku je ale snížen o 875 miliónů liber. Argentinská prezidentka Cristina Fernándezová chce veřejnost přesvědčit o tom, že má strategii pro získání Falklandských ostrovů, čemuž má napomoci i nákup nových letadel. V roce 2015 se totiž budou konat volby, ve kterých bude dozajista otázka Falklandských ostrovů hrát velikou roli (The Mirror News 2013).

V mnoha médiích se také objevily informace, že Argentina chce na 480 kilometrů vzdálené Falklandy zamířit balistické rakety, které v současné době vyvíjí. Úzce přitom spolupracuje s Íránem, který patří mezi odborníky na technologii raket dlouhého doletu. Raketa by po svém odpálení měla vystoupat do výšky 400 kilometrů a následně zasáhnout falklandské správní centrum, Port Stanley. Argentinský konzervativní deník La Nación dokonce zveřejnil důkazy o tom, že se spolupráce s Íránem odehrává přes venezuelského zprostředkovatele. Argentina tyto informace odmítá. Lord West, bývalý šéf Admirality, je znepokojen těmito informacemi. Podle něj by informační služby měly situaci bedlivě sledovat, protože jediným možným důvodem takové spolupráce je plánovaný útok na Falklandy. Plukovník Richard Kemp, který velel britským pozemním jednotkám v Afghánistánu, médiím sdělil, že Velká Británie by měla ve spolupráci s USA rozmístit na Falklandských ostrovech svůj protiraketový deštník (Matulík 2013).

Argentina se totiž už jednou pokusila vybudovat balistickou raketu Kondor II. Bylo to v období po válce o Falklandské ostrovy. Díky tlaku USA byl program ukončen v devadesátých letech. Server WikiLeaks, který zveřejňuje utajované vládní dokumenty, uvedl, že Argentina mezi léty 2007-2008 začala rozvíjet vlastní kosmický program. Tuto informaci lze dát do souvislosti s raketovým programem. Místo družice může být vypuštěna raketa. V roce 2011

převzala kosmický program armáda. V červenci téhož roku byla zkušebně odpálena raketa Gradicom. Dosáhla výšky 120 kilometrů. Prezidentka Argentiny Cristina Fernándezová médiím sdělila, že právě rakety jsou budoucností argentinských vojenských a bezpečnostních sil. Vojenský server IHS Jane's zveřejnil informace, že Argentina vyvíjí raketu Gradicom III. Ta už by měla překonat vzdálenost nutnou pro dosah Falklandských ostrovů. Sir Sandy Woodward, který velel osvobození Falkland v roce 1982 řekl, že bez klasické invaze je dobytí ostrovů nemožné. Rakety jsou hrozbou, ale nemohou být jedinou potřebnou silou (Matulík 2013). Héctor Timerman, argentinský ministr zahraničí, v rozhovoru pro BBC řekl, že si Argentina nenechá ujít jedinou příležitost k tomu, aby našla řešení pro Falklandy (BBC News 2013).

3.6. Tajemník pro Malvíny

Argentina se však zaměřuje i na další politické řešení sporu. S tím souvisí i to, že na začátku roku 2014 vznikla v Argentině zcela nová diplomaticko-politická funkce. Jedná se konkrétně o post tajemníka pro Malvíny neboli Falklandské ostrovy. Historicky prvním vykonavatelem tohoto úřadu se stal Argentinec Daniel Filmus. Podle jeho slov je situace na Falklandských ostrovech, které jsou obsazené koloniální mocností, zcela nepřijatelná. Filmusovým hlavním úkolem bude dohlížení na vedení kampaně proti Velké Británii a jejímu držení Falklandských ostrovů a to především v diplomatické sféře. Měl by koordinovat jednotlivé kroky, které povedou k prospěchu argentinských práv. Argentinský ministr zahraničí, Hector Timerman, je přesvědčen o tom, že jmenování tajemníka pro záležitost Malvín povede ku prospěchu řešení problému. Zároveň dodal, že díky vzniku této funkce, zaujímá otázka územní celistvosti Argentiny na vládě velmi důležité místo. Velká Británie a představitelé Falklandských ostrovů se shodují, že vznik nového argentinského postu může znamenat zvýšení argentinské diplomatické aktivity v získání Malvín, ale stále jsou přesvědčeni o tom, že britské držení ostrovů je zcela oprávněné, což potvrdily výsledky referenda a dokládá to právo na sebeurčení (Henderson 2014).

4. DALŠÍ ASPEKTY, KTERÉ MOHOU BRITSKO-ARGENTINSKÝ SPOR OVLIVŇOVAT

4.1. Strategická poloha Falklandských ostrovů

4.1.1. Strategická poloha Falklandských ostrovů v historii

Falklandské ostrovy byly důležitým strategickým místem už v historii ⁵. Právě k jejich břehům připlouvaly lodě na svých plavbách. Na Falklandských ostrovech jejich posádky doplňovaly zásoby jídla i pitné vody. V okolí města Stanley se rozvíjel rybolov i lov velryb (Dodds 2012). Británie měla díky ostrovům přehled o lodích plujících k Hornovu mysu a Drakeovu průlivu. Od těchto strategických míst jsou ostrovy vzdáleny 500 kilometrů (Rogers 2010). Význam Falklandských ostrovů se však začal postupně vytrácet s otevřením Panamského průplavu v roce 1914. Britové mohli postupně rozšiřovat svůj vliv i na okolní ostrovy, Jižní Georgii a Jižní Shetlandovy ostrovy. Falklandy se následně staly britským zámořským územím a pak britským antarktickým územím (Dodds 2012).

Falklandy byly označovány za strategickou bránu k Antarktidě, Jižnímu Atlantiku i Tichému oceánu. Jejich geografická poloha je totiž 700 námořních mil severně od nejbližšího bodu Antarktidy ⁶. To je zhruba o sto námořních mil dále, než je to k Antarktidě z nejbližšího přístavu Ushuaia. Argentina i Británie tak mají podobné výchozí pozice v antarktické oblasti. Ostrovy měly velký strategický význam i v období druhé světové války. Staly se dějištěm britské tajné operace Tabarin. V rámci ní měly být na Falklandech zřízeny základny, které měly usnadnit administrativní úkony v případě, že by do polární oblasti směřovaly ambice Argentiny, SSSR i USA (Dodds 2012).

---

⁵ Viz příloha č. 5.

⁶ Viz příloha č. 6.

4.1.2. Strategická poloha Falklandských ostrovů v současnosti a budoucnosti

V souvislosti s klimatickými změnami se dá předpokládat, že podnebí se razantně změní i na Antarktidě. Část její pevniny může být v průběhu příštích let odhalena. Na jejím území se nachází obrovské zdroje nerostného bohatství. Správa Falklandských ostrovů znamená pro Británii, EU a Evropu určitý výchozí bod v Jižním Atlantiku a v antarktické oblasti. Falklandské ostrovy by jednou mohly sloužit například jako zázemí potřebné pro těžbu nerostného bohatství na Antarktidě (Rogers 2010). I díky ní se ostrovy staly výchozí pozicí pro expedice do Antarktidy. S tím souvisí i postupně se rozvíjející turistický ruch. Na Falklandech byla také provedena řada vědeckých průzkumů, například společností British Antarctic Survey (Dodds 2012).

Při výročí třiceti let od války o Falklandy, řekl britský ministr obrany, že Falklandy jsou nadále strategicky velmi významné. Podle jeho názoru by se mělo nadále vyčleňovat z rozpočtu dostatečné množství peněz na jejich obranu ⁷. Zároveň by podle jeho slov měly být propracovány další a mnohem širší plány strategického potenciálu ostrovů (Dodds 2012). Pokud by Argentina získala Falklandské ostrovy ⁸, ovládla by tak Jižní Atlantik a zachytila by se i na Antarktidě. Existuje totiž tzv. strategický trojúhelník, který zahrnuje Falklandy, Ohňovou zemi a v neposlední řadě i břehy Antarktidy. Tento trojúhelník byl a je Argentinou považován za klíč k rozvoji a prosperitě země a je tedy neustále kontrolován. Původně však byla v rámci argentinské geopolitiky a strategie tím nejcennějším místem Antarktida. To se ale změnilo v roce 1959, kdy byla uzavřena smlouva o její demilitarizaci. Podepsala ji Argentina, ale i Velká Británie nebo Chile. Tím se veškerý geopolitický význam přesunul do okolních vod (Hrbek 1999: 13).

---

⁷ Viz příloha č. 7.

⁸ Viz příloha č. 8.

4.2. Potenciál nerostného bohatství

Falklandské ostrovy leží v jihovýchodním okraji jihoamerické tektonické desky, proto zde také byly provedeny mnohé výzkumy týkající se výskytu nerostných surovin. Výsledky ukázaly, že okolí ostrovů má vhodný uhlovodíkový potenciál. Nalezneme zde ložiska nerostného bohatství, především tedy ropy (Falkland Oil and Gas limited nedatováno). Stephen Luxton, vedoucí falklandského Úřadu pro nerostné bohatství říká, že ani přírodní podmínky pro těžbu ropy nejsou nepříznivé. Pravdou ale je, že průměrná výška vln i rychlost větru je většinou větší než v ostatních světových lokalitách těžby (Hošek 2013). Ložiska se navíc nacházejí zhruba 3 kilometry pod mořskou hladinou (White 2012). Na ostrovech ale existuje obrovský potenciál pro těžební aktivity. Těžba ropy by měla být zahájena v roce 2017 (Swift 2013).

4.2.1. Lokality těžby

Na Falklandských ostrovech bychom našli tři hlavní lokality, kde byly prováděny výzkumy výskytu nerostných surovin. První z nich je oblast Severní falklandské pánve. Průzkumy tam byly provedeny už v roce 1998, kdy bylo uděláno šest vrtů. Britsko-nizozemská firma Shell ale vrty opustila, protože cena ropy výrazně poklesla (Klekner 2012). V pěti z nich se pak našla ropa a zemní plyn. Výzkum však nebyl proveden s komerčním zájmem. Během roku 2010-2012 bylo vyhloubeno dalších šestnáct vrtů. Na Severní falklandské pánvi nalezneme ropné pole Sea lion, které je poblíž pole Casper. V obou lokalitách byla nalezena jak ropa, tak zemní plyn. Nedaleko, na východní straně pánve, je další naleziště nerostných surovin, v tomto případě zemního plynu, Beverley. Na západní straně pánve je další naleziště zemního plynu, Linz. Jeho kvalita je však horší (Falkland Islands Department of Mineral Resources nedatováno).

Další lokalitou, která byla zkoumána, je plošina ostrovů, kde byl vrt proveden v roce 2010 v mělkých oceánských vodách. Výsledky průzkumu ukázaly, že se tam žádné ložisko nerostných surovin nenalézají. Následně byly provedeny ještě dva zkušební vrty v hlubších vodách během roku 2012.

Posledním zkoumaným místem je jižní část Falklandských ostrovů. V roce 2012 byly provedeny dva vrty. Jeden z nich nebyl dokončen, protože se vyskytly technické potíže související s mořským sedimentem. Druhý pak objevil ložiska méně kvalitního zemního plynu (Falkland Islands Department of Mineral Resources nedatováno).

4.2.2. Ropa u Falklandských ostrovů

Některé články v roce 2010 varovaly před tím, že ropa u Falklandských ostrovů může být až prodělečná. Ložiska, která se u Falkland nachází, prý nebyla tak bohatá, jak se původně očekávalo. Desire Petroleum, korporace, která v oblasti zajišťovala ropné průzkumy pro Velkou Británii, předpokládala, že se pod mořskou hladinou nalézá zhruba šedesát milionů barelů ropy. První výsledky zkušebních vrtů v Severofalklandské pánvi podle médií ale naznačily něco jiného. Ropa není moc kvalitní a není jí ani tak velké množství. Tato informace vedla i k propadu akcií Desire Petroleum (Deník Referendum 2010). Během určité doby se ale situace změnila. V roce 2010 byly provedeny další ropné průzkumy. Média opět psala o velkých ložiscích Falklandských ostrovů, které měly podle odhadu ukrývat až osm miliard barelů ropy. Ropná zásoba Velké Británie by pak vzrostla zhruba o trojnásobek. V roce 2012 probíhaly okolo Falklandských ostrovů další průzkumné vrty, které prováděly dvě společnosti. I z tohoto důvodu zřejmě Britové poslali ke svému antarktickému území válečnou loď Dauntless, i když se podle velících důstojníků jednalo jen o rutinní akci a s těžbou ropy to nemělo žádnou souvislost (Klekner 2012).

Britové by z ropy na Falklandech mohli získávat deset a půl miliardy dolarů a to po dobu 25 let. Tato suma se skládá z peněz získaných z licencí a daní. Argentinské vedení se rozhodlo, že bude žalovat všechny společnosti provádějící na Falklandech vrty. Falklandští politici se těší na nové příjmy. Mají připravené už i investiční plány. Chtěli by zlepšit infrastrukturu, cestu z Port Stanley na letiště a přispět Británii na vojenské výlohy na ostrovech. Falklandské ostrovy by z těžby měly získat tři miliardy devět set milionů dolarů z licenčních poplatků. Dalších šest miliard šest set milionů dolarů pak mohou

získat z daní (Swift 2013). Falklandské ostrovy by tak měly mít dvacetiprocentní podíl na zisku a devítiprocentní odměnu z každého vytěženého barelu (Troll-Kelly 2010).

4.2.3. Argentina a těžení falklandské ropy

Velká Británie vyčlenila na podporu ropného průmyslu u Falklandských ostrovů 600 milionů liber (Glennie 2012). Argentina reagovala zákonem, podle kterého musela mít všechna britská plavidla v argentinských vodách zvláštní povolení (Marešová 2012). Všechny britské lodě, plující skrz argentinské teritoriální vody, byly také kontrolovány. Důvod tohoto nařízení úzce souvisí s nálezem ropy. Argentina chtěla Britům bránit v dovozu techniky, která je potřebná k ropným vrtům (Lidovky.cz 2010).

Argentina označuje britské ropné vrty za ilegální. (ČT 24 2010). Ve snaze zabránit Britům v těžbě ropy ve sporných vodách okolo Falklandských ostrovů zahájila kampaň proti firmám, které těžbu provádí. Například Londýnská burza obdržela stovky dopisů, ve kterých argentinská strana tvrdila, že těžba je prováděna nelegálně (Macalister 2013). Čtyři společnosti, které těží nerostné bohatství u Falklandských ostrovů, porušují podle argentinského ministra zahraničí zákon o průzkumu ropy z ostrovů. Konkrétně se jedná o společnosti Desire Petroleum Plc (DES), Rockhopper Exploration Plc (RKH), Petroleum Plc (BOR) a Falkland Oil & Gas Ltd (Fogl). Argentinstí představitelé tvrdí, že těžba je nelegální a firmy jsou vystaveny riziku velkých sankcí (Orihuela 2012). Britské ministerstvo zahraničí se nechalo slyšet, že argentinské argumenty nemají základ v mezinárodním právu a nejsou tak aplikovatelné na problematiku Falklandských ostrovů (Glennie 2012).

Agentura ComRes prováděla v roce 2012 výzkum pro ITV News. 53 procent dotazovaných uvedlo, že se domnívají, že se Argentina i Británie snaží pro sebe spíše zajistit výlučné právo na nerostné suroviny, než dbát na zájmy Falklandců. Jen 16 procent dotázaných řeklo, že důvodem britsko-argentinského sporu jsou sami ostrované. 43 procent lidí odpovědělo, že Británie

chce ostrovy udržet hlavně ze strategického hlediska a kvůli nerostným surovinám (Simons 2012).

4.2.4. Životní prostředí

S ložisky nerostných surovin velmi úzce souvisí i otázka ochrany přírody a životního prostředí. Falklandčané si na jednu stranu uvědomují významnost nálezů ropy, na druhou stranu se ale ptají, jaký to bude mít vliv na životní prostředí. Guvernér Falklandských ostrovů, Nigel Heywood tvrdí, že se zatím bude těžit ropa na severu ostrovů. Severní ropné pole se nachází asi 200 kilometrů od pobřeží Falkland. Podle průzkumů by z něj mělo být vytěženo až 328 milionů barelů ropy. Klaus Dodds, odborník na geopolitiku Jižního Atlantiku, ale tvrdí, že pokud tato situace nastane, s Argentinou bude ještě těžší vyjednávání. Falklandčané ale nechtějí, aby plánovaná těžba znamenala ekologická rizika. Vše tak bude probíhat pod nejvyšším stupněm bezpečnostních pravidel. Zároveň nechtějí, aby zisky z těžby změnilы současný ráz ostrovů. Proto falklandští politici představitelé čerpají inspiraci v norském modelu a chtějí se v těžebních otázkách chovat podobně (Envi Web 2013). Stephen Luxton, vedoucí falklandského Úřadu pro nerostné bohatství, dále uvedl, že se politici představitelé ostrovů chtějí poučit z chyb jiných zemí, kde těžba přinesla obrovské problémy, například s poškozením mořského ekosystému. Proto chtějí mít detailně vypracované krizové plány a dbát na prevenci (Hošek 2013).

4.3. Loviště ryb

Udržitelné řízení zdrojů země je jedním z hlavních znaků svrchovanosti. V roce 2009 byly ve vodách okolo Falklandských ostrovů prováděny výzkumy rybích populací. Hlavním cílem tohoto zkoumání bylo pochopení falklandského mořského ekosystému, které je velmi důležité pro plánování licenčního lovu ryb. Britové tak chtějí zabránit nelegálnímu, neregulovanému a nehlášenému (NNN) rybolovu. Je to však velmi obtížné, protože Argentina si okolní vody nárokuje také, popřípadě odkazuje na argentinské vody, či na argentinskou ekonomickou zónu. Právě rybolov je jedním z hlavních faktorů britsko-argentinského

nepřátelství. V roce 2012 dokonce proběhly rozhovory mezi Argentinou a Velkou Británií o lovištích ryb, nebyly však úspěšné. Argentina se s Velkou Británií o loviště pře u mezinárodního společenství (Dodds 2012).

5. BRITSKO-ARGENTINSKÝ SPOR O FALKLANDSKÉ OSTROVY A MEZINÁRODNÍ ORGANIZACE

5.1. Britsko-argentinský spor a OSN

Valné shromáždění OSN ustanovilo roku 1961 Zvláštní výbor o situaci související s plněním Deklarace o poskytnutí samostatnosti koloniálním zemím a národům, který má 24 členů. Právě tento výbor řešil a řeší falklandskou otázku. Tomu argentinská prezidentka přednesla žádost o znovuotevření debaty o Falklandských ostrovech. Rezoluce OSN číslo 2065 z roku 1965 označila Falklandské ostrovy za pozůstatek koloniálních časů (Fakta a Číslo OSN 238–240 nedatováno). Když se hlasovalo o jejím přijetí, bylo 94 hlasů pro a 14 se zdrželo hlasování. Nikdo nehlasoval proti (The MercoPress 2013d). Členskými státy tohoto výboru jsou Antiqua a Barbuda, Bolívie, Chile, Čína, Konžská republika, Pobřeží slonoviny, Kuba, Ekvádor, Dominikánská republika, Etiopie, Fidži, Grenada, Indie, Indonésie, Írán, Irák, Mali, Nikaragua, Papua Nová Guinea, Ruská federace, Svatý Kryštof a Nevis, Svatá Lucie, Svatý Vincent a Grenadiny, Sierra Leone, Sýrie, Východní Timor, Tunisko, Sjediněná republika Tanzánie a Venezuela (Britské listy 2012).

Následovat měly podle OSN rozhovory mezi Velkou Británií a Argentinou o vyřešení statutu ostrovů. Toto usnesení ale nemělo velkou váhu, protože jej neodsouhlasila Rada bezpečnosti OSN. Velká Británie v ní má právo veta (BBC 2012). OSN tak mohla jen podporovat rozhovory mezi oběma zeměmi. Přesto se však situace nevyřešila (United Nations 2011). I v roce 1982 po válce o Falklandy OSN pomáhala řešit situaci a snažila se vytvořit takové podmínky, aby už v budoucnu k takovému střetu nedošlo. Zároveň ale OSN řekla, že nemá žádné závažné podklady pro to, aby určila Falklandy argentinské. Ani vůle občanů totiž není taková (South Atlantic Council nedatováno). Bývalý

argentinský ministr zahraničí Jorge Taiana řekl, že Britové neustále ignorují žádosti OSN začít jednat o suverenitě ostrovů u kulatého stolu a Argentinci. OSN žádalo, aby jednání probíhala dle Charty OSN a byla vedena prioritně v zájmu obyvatel ostrovů (The MercoPress 2005).

Konvence OSN o námořním právu je velmi důležitá a měla by být respektována všemi státy. Každý přímořský stát má podle ní právo na vytyčení dvanáctimílové zóny teritoriálních vod. K té připadá ještě výlučná ekonomická zóna, která může dosahovat vzdálenosti až 200 mil od pobřeží státu (Rozhlas 2012b). V roce 2009 podala Argentina nárok na 660 tisíc čtverečných mil mořského dna okolo Falklandských ostrovů OSN. Victorio Tacetti, náměstek argentinského ministra zahraničí, předal OSN čtyřicet svazků důkazové dokumentace o hranici kontinentálního šelfu, na které podle jeho slov pracovali argentinští odborníci jedenáct let. Velká Británie měla na oblast kolem Falkland nárok na lhůtu deseti let, která v roce 2009 končila. Britové museli reagovat velmi rychle. Úmluva OSN o mořském právu umožňuje přímořským státům těžbu nerostných surovin ve vzdálenosti šelfu až 350 mil od jejich území. Velká Británie ale popírá jakýkoli nárok Argentiny na využívání kontinentálního šelfu (Bowcott 2009a). Nároku Argentiny nebylo vyhověno, mořské dno tak nadále zůstává britským (Bowcott 2009c). V oblasti kontinentálního šelfu se totiž nachází řada nerostných surovin. Například ropa. Velká Británie podala stejnou žádost jako Argentina s odvoláním na mořské právo UNCLCS. Její argumenty jsou shrnuty v 63 stránkovém dokumentu, který definuje přesné polohy jednotlivých ostrovů a mořských zón, které využívají Britové. Zároveň bylo v dokumentu uvedeno, že Británie vůbec nepochybuje o své svrchovanosti nad ostrovy. Lord Malloch-Brown, bývalý britský ministr zahraničí, tvrdí, že znovudělení kontinentálního šelfu do správy Velké Británie potvrdilo hranice její jurisdikce, a tak budou Britové moci šelf efektivně spravovat i pro další generace. Mořské právo OSN umožňuje státům rozšířit výlučné zóny jednotlivých států z 200 mil až na 350 mil (Bowcott 2009b).

Velká Británie má ale zájem i o šelf u Jižního pólu. Jedná se přibližně o 386 tisíc čtverečných mil. To je ale v rozporu se Smlouvou o Antarktidě z roku 1959, která byla podepsána i Brity. Hlavní myšlenkou smlouvy je, aby její signatáři neuplatňovali další územní nároky a zabránilo se tak územním sporům. Britské ministerstvo zahraničí ale intenzivně zpracovává data pro OSN, která by mohla britskou působnost na moři rozšířit. Británie se tak snaží získat tamní nerostné bohatství a zajistit si tak zdroje pro budoucnost (Bowcott 2007).

V roce 2012 podal argentinský ministr zahraničních věcí formální stížnost OSN na Velkou Británii. Jejím obsahem je, že Britové militarizují okolí Falklandských ostrovů. Stížnost byla předána jak Valnému shromáždění, tak Radě bezpečnosti (The Guardian 2012a). Obavy z militarizace souvisí s pohybem britské jaderné ponorky a válečné lodi v moři okolo Falklandských ostrovů (Rozhlas 2012a). Argentinští zástupci podali stížnost i na to, že nebyly zahájeny rozhovory o statutu Falklandských ostrovů, přestože to ukládalo zhruba čtyřicet rezolucí OSN (The Guardian 2012a). Jorge Argüello, bývalý argentinský velvyslanec OSN řekl, že Britové opět mávají příznakem války (Lidovky.cz 2010). Kvůli údajné militarizaci Velké Británie na Falklandech požadovala argentinská prezidentka preventivní misi OSN, která by měla předejít vypuknutí dalšího konfliktu (Carroll 2012).

S generálním tajemníkem OSN Ban Kimoonem byla řešena i otázka těžby ropy na Falklandských ostrovech. Argentina totiž tvrdí, že je ilegální. Argentinská prezidentka dokonce chce předložit OSN rezoluci, která by Británii měla v těžbě zabránit. Britští představitelé tvrdí, že jednájí dle Charty OSN a práv na sebeurčení. Nedopouští se ničeho nelegálního. Zvláštní výbor OSN doporučil oběma stranám diplomatické vyjednávání, nemá však možnost ho nařídit. K tomu by potřeboval souhlas Rady bezpečnosti (Carroll 2010). Argentinu podporuje v boji proti britské těžbě na Falklandech více spojenců, například Brazílie (Carroll-Weaver 2010). Falklandské ostrovy nejsou jedinou zemí, která u OSN bojuje s Velkou Británií. Podobná situace jako mezi

Falklandami, Argentinou a Británií probíhá mezi Španělskem, Gibraltarem a Británií (Jenkins 2013).

V roce 2012 přednesla argentinská prezidentka projev Zvláštnímu výboru OSN pro dekolonizaci. Řekla, že Falklandy jsou argentinské, nikoli britské. Chtěla, aby se OSN do sporu zapojila a také pomohla s vyjednáváním. Fernandézová dále požadovala, aby OSN zprostředkovala britsko-argentinské setkání (ČT 24 2012c). Argentinská prezidentka tvrdí, že Britové militarizují Atlantský oceán, a proto chtěla podat stížnost Radě bezpečnosti OSN (Klekner 2012).

Na OSN se argentinská prezidentka odvolávala i v dopise, který byl na začátku roku 2013 inzerován v mnoha britských novinách. Poslán byl i předsedovi britského kabinetu a generálnímu tajemníkovi OSN. Christina Fernandézová se v něm odvolávala na rozhodnutí OSN z roku 1960, které mělo ukončit kolonialismus. Zmiňuje i rok 1965, kdy OSN přijalo rezoluci, že Falklandy jsou koloniálním případem, a která byla schválena i zástupci Velké Británie. Argentina a Velká Británie měly podle rezoluce vést rozhovory sporu o Falklandské ostrovy (Idnes.cz 2013a).

To, že Velká Británie by měla začít s Argentinou vyjednávat si myslí i laureáti Nobelovy ceny za mír z různých zemí světa, kteří poslali britské vládě dopis s žádostí, aby začala jednat (The MercoPress 2012a). Britská vláda tvrdí, že postupuje v souladu s Chartou OSN. Respektuje právo Falkland'anů na sebeurčení. A ti se přeci rozhodli v referendu, ke komu chtějí patřit (Gilbert 2013).

V červnu 2013 jednali političtí zástupci Falklandských ostrovů s OSN v New Yorku. Zasadili se o to, aby mohli zůstat nadále pod britskou správou. Héctor Timerman, argentinský ministr zahraničí, totiž požádal Zvláštní výbor pro dekolonizaci o přezkoumání nároku Argentiny na Falklandské ostrovy. Falklandští zástupci také řekli, že vůle obyvatelstva ostrovů byla sdělena

prostřednictvím referenda. Přání obyvatel by mělo být prioritou při řešení této otázky (The Guardian 2013a).

Argentina využila doby svého předsednictví v Radě bezpečnosti a řešila otázku Falklandských ostrovů. Na jednání Rady Argentina pozvala řadu svých spřízněnců (Economist 2013). Velká Británie je podle argentinské prezidentky významnou zemí, která by měla jít ostatním příkladem a plnit rezoluce OSN (The MercoPress 2010). Argentinský ministr zahraničí a další delegáti latinsko-amerických zemí prezentovali v OSN svůj názor na referendum na Falklandských ostrovech. Podle nich je nelegitimní a jedná proti rezolucím OSN. Ban Kimoon, generální tajemník OSN, však naznačil, že občané dané země by měli mít alespoň nějaký vliv na to, jak o nich bude rozhodnuto (McElroy 2013).

5.2. Britsko-argentinský spor a G20

Na summitu G20 v léte roku 2012 došlo k ostré výměně názorů mezi argentinskou prezidentkou Cristinou Fernándezovou a britským premiérem Davidem Cameronem (Idnes.cz 2013b). Cameron dokonce odmítl od argentinské prezidentky přijmout obálku s dokumenty, které mají potvrdit nárok Argentiny na ostrovy (Ustinova 2012). Následně britský premiér na summitu G20 řešil bankovní reformy, které Argentina podpořila. Na konci svého projevu uvedl, že by Argentina měla respektovat výsledky falklandského referenda (The Fox News.com 2012).

Britský konzervativec Henri Smith, řekl, že Argentina je útočištěm pro drogové dealery, rozvíjí úzkou spolupráci s Íránem, nesplácí půjčky, a proto přináší do mezinárodního prostoru nestabilitu. Z těchto a dalších důvodů by měla podle Smithova názoru být vyloučena z G20 (Bennett 2013).

6. STÁTY, KTERÉ SE ZAPOJILY DO KONFLIKTU O FALKLANDSKÉ OSTROVY

Argentinu podpořily členské státy MERCOSUR, což je regionální sdružení volného obchodu. Brazílie, Paraguay, Uruguay a Venezuela zakázaly

falklandským lodím kotvení ve svých přístavech stejně jako Argentina (Idnes.cz 2013b). Následně se k nim připojily i některé země Karibiku, které souhlasily s blokadou falklandských a britských lodí. Jedná se o tyto země: Antigua-Barbuda, St. Vincent a Grenadiny, Kuba, Nikaragua a Dominikánská republika, některé z nich jsou dokonce součástí Commonwealth (The Guardian 2012b). Argentinská prezidentka tvrdí, že je to poprvé, co se státy Latinské Ameriky sjednotily proti Velké Británii a její správě Falklandských ostrovů. Zároveň řekla, že Argentina bude podporovat Španělsko v otázkách Gibraltarů a doufá, že tato podpora bude vzájemná (Simpson 2012).

Venezuelská vláda Huga Chavéze odmítala britské hrozby a zastrašování. Podporovala Argentinu i v otázkách ropného průmyslu (The Telegraph 2012). Venezuela totiž i v současnosti projednává s Argentinou možnost těžení ropy okolo Falklandských ostrovů (El Universal 2012). Venezuelské vedení schvaluje i to, že argentinská prezidentka znárodnila část akcií největší ropné společnosti YPF tak, aby v ní stát měl 51 % (The Telegraph 2012). Bývalý venezuelský prezident Chavéz také řekl, že pokud by Argentina měla vstoupit do ozbrojeného konfliktu s Velkou Británií, nebude v něm sama (Smith 2012). Venezuela měla podle slov svého exprezidenta dostatečné množství zbraní na boj proti britskému imperialismu (The Guardian 2012b).

Ekvádorský prezident, Rafael Correa upozorňuje na to, že by Británie měla být sankciována za dlouholeté nevyřešení falklandské otázky. Země Latinské Ameriky by se na tom podle jeho názoru měly dohodnout. Británie si podle jeho slov hraje na koloniální mocnost 21. století. S touto myšlenkou souhlasil i bývalý chilský prezident Hugo Chavéz. I podle jeho názoru měli být Britové sankciováni (Smith 2012).

Brazílie jako nejvýznamnější člen MERCOSUR jednala s Velkou Británií, která se jí snažila získat na svoji stranu. Antonio Patriota, bývalý brazilský ministr zahraničí ale řekl, že Brazílie požaduje po Británii plnění rezolucí OSN na vyjednávání o suverenitě Falklandských ostrovů (Viták 2012). Na konferenci ministrů obrany Severní a Jižní Ameriky se pak tehdejší brazilský ministr obrany

Celso Amorin nechal slyšet, že nárok Argentiny na Falklandy je spravedlivý. Zároveň kritizoval britská vojenská cvičení, která probíhala okolo Falklandských ostrovů (The MercoPress 2012). Podle brazilského deníku Globo měla Argentina s Brazílií dobré vztahy už v průběhu války o Falklandy v roce 1982. Pomohla totiž převést do Argentiny zbraně od SSSR. Tuto dohodu pomohla zprostředkovat Kuba (Latin America News Dispatch 2012).

Brazílie je v současné době velice prosperující zemí. A protože mezi ní a Argentinou jsou obchodní vztahy velmi rozvinuté, mohla Argentina vyhlásit blokádu britských výrobků. Potřebné suroviny pak začala kupovat právě od Brazílie. Jak říká Michael Moran, tento přátelský a hospodářský vztah mezi latinskoamerickými zeměmi lze změnit jen jediným způsobem. Brazílie by měla být podle jeho názoru více začleňována do mezinárodních a obchodních politik USA a Evropy. Měla by dostávat více příležitostí zapojit se mezi tyto západní státy. V současné době totiž latinskoamerické státy obchodují nejvíce spolu, což ještě více posiluje jejich dobré mezistátní vztahy (Elkin 2012). Brazílie navíc začala budovat i námořní flotilu s ponorkami. Tento krok naprosto změní rozložení sil v Atlantském oceánu. Britští stratégové se obávají, že by mohlo dojít k tomu, že Brazílie bude chránit Atlantik jako oblast svého působení. Zároveň se obávají zbrojení v souvislosti s tím, že Brazílie otevřeně podporuje Argentinu ve falklandské otázce (Moran 2011).

S latinskoamerickými státy vyjednávají i falklandští představitelé. Podle nich poskytují ropná ložiska v okolí ostrovů řadu příležitostí pro okolní státy. Na těžbě by se tak mohly podílet Brazílie, Uruguay, Chile. Falklandy jsou místem pro příležitosti, které by měly být využity. V tomto případě by se mělo zapomenout na otázku suverenity (The MercoPress 2013c).

Na začátku roku 2013 vyšla kniha s názvem: „Falklandské ostrovy. Jsou uruguayanské?“ (Couzens 2013). Autoři této knihy upozorňují na to, že v roce 1841 došlo k uzavření dohody mezi Španělskem, které v té době ostrovy spravovalo a Uruguayí. O sedmnáct let později podepsalo Španělsko stejnou smlouvu ale s Argentinou. Uruguay však o ostrovy nikdy zájem neprojevila. Podle odborníků

na mezinárodní vztahy se jedná o historickou kuriozitu, ale existuje řada argumentů, které podporují nárok Uruguaye na ostrovy (Couzens 2013). Na začátku února tohoto roku, strávili na Falklandech víkend zástupci všech uruguayských parlamentních stran. Jejich cílem bylo zkoumat problematiku sporných ostrovů přímo mezi lidmi. Setkali se také s uruguayskými obyvateli Falklandských ostrovů. Po jejich návštěvě byla problematika ostrovů zařazena do jednacího řádu parlamentu (The MercoPress 2014).

Podporu Argentině vyslovila i Čína. Ta na oplátku podpoří Čínu v otázce získání Tchaj-wanu. USA a EU tvrdí, že otázka suverenity ostrovů je ryze britsko-argentinskou záležitostí, do které se nechtějí plést (BBC 2012). Západoevropské státy, vyjímaje Irsko, Španělsko a Itálii, podporovaly ve válce o Falklandské ostrovy Velkou Británii (Lorencová 2012). Irsko stojí v britsko-argentinském sporu o Falklandské ostrovy na straně Argentiny. Irští zákonodárci řekli, že referendum, které na ostrovech proběhlo, není relevantní v mezinárodní m právu. Podle jejich názoru by měla být obnovena britsko-argentinská jednání o situaci kolem Falklandských ostrovů (The MercoPress 2013b).

Latinská Amerika a Falklandské ostrovy jsou velmi zajímavou lokalitou i pro Rusko. Odborníci tvrdí, že by se Rusko mělo zapojit do politického řešení sporu. Jedině tak bude jasno i v uspořádání sil v oblasti (The Voice of Russia 2012). Rusko tedy podporuje Argentinu v získání ostrovů, a to i na půdě OSN. Ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov tvrdí, že Rusko je zásadně proti militarizaci Jižního Atlantiku. Dále uvedl, že veškeré dohody, například smlouva o zákazu jaderných zbraní v Latinské Americe, by měly být dodržovány (Russia beyond the Headlines 2013). Ruský ministr zahraničí dokonce využil přirovnání, že je Krym pro Rusko důležitější, než Falklandské ostrovy pro Británii. Stalo se tak v rámci jednání s americkým ministrem zahraničí o postupu na Ukrajině (Kabrhelová-Sedláčková-Třeslínová 2014). Moskva podporovala Argentinu i ve válce o Falklandy v roce 1982. V Argentině přitom vládla protikomunistická vojenská junta. Pro SSSR ale nebyla v tomto případě rozhodující ideologie, ale spíše kontexty studené války, takže SSSR odsuzoval britskou agresi. Dodával, že

vše se děje za tiché podpory USA. Do otevřeného vojenského konfliktu se ale SSSR nezapojoval (Hlaváček 2012: 124). Objevily se i informace, podle kterých SSSR podporoval Argentinu i ve válce o Falklandy v roce 1982. Argentinci měli k dispozici satelitní snímky, které pocházely ze sovětských satelitů (Poledne 2004: 62–63).

USA byly ve sporu o Falklandské ostrovy dlouhou dobu neutrální. Ještě v roce 2012 na summitu Amerik řekl prezident USA, že USA mají dobré vztahy s Argentinou i s Británií. Obě země by podle jeho slov měly vyjednávat (Lorencová 2012). Objevují se i teze, že Spojené státy se o problematiku Falklandských ostrovů nezajímají, protože pro ně tato otázka není důležitá. Přijímají tedy fakt, že Falklandy jsou britské. A svou neutralitu zdůvodňují i právem na sebeurčení (Larison 2013). Obamova administrativa však vyzývá prezidenta ke zvážení argentinských výzev o vyřešení statutu ostrovů. Obama nakonec médiím sdělil, že USA nejde o to, kdo je správcem Falklandských ostrovů po stránce půdy. USA se podle jeho slov zajímají o práva tamních občanů a jejich právo rozhodnout se (Coffey 2013). I když se to na první pohled nezdá, Spojené státy mohou ve sporu ztratit opravdu hodně. Především ekonomické, hospodářské a vojenské zájmy (The MercoPress 2013a). Victoria Nuland, mluvčí amerického ministerstva zahraničí, médiím řekla, že USA respektují výsledky referenda (MercoPress 2013e).

7. STATUT FALKLANDSKÝCH OSTROVŮ V RÁMCI BRITÁNIE A ARGENTINY

7.1. Statut Falklandských ostrovů v rámci Velké Británie

Falklandské ostrovy jsou britským zámořským územím⁹. I když jsou de facto pod britskou správou, uplatňuje se zde princip samosprávy¹⁰ (Kubát-Sokol nedatováno). Konkrétněji bychom mohli zařadit Falklandy do britského antarktického území, známého také pod zkratkou BAT (GOV.UK nedatováno).

---

⁹ Viz příloha č. 9.

¹⁰ Viz příloha č. 10.

Britové o svém plnoprávném spravování ostrovů nepochybují. Vždyť je také nepřetržitě spravují od roku 1833, s výjimkou období války o Falklandské ostrovy v roce 1982 (Říha 2013: 6). I falklandská měna je podobná té britské. Na ostrovech platí Falklandská libra (Britannica nedatováno). Ostrované využívají práva na sebeurčení a chtějí být nadále pod správou Britů, což potvrdily i výsledky referenda z minulého roku.

Na Falklandských ostrovech existuje Zákonodárné shromáždění, které má 8 členů. Jejich předsedou je mluvčí (speaker). Dále bychom v Shromáždění našli ministra financí a šéfa exekutivy. Právo účastnit se jednání Zákonodárného sboru má i velitel britských ozbrojených sil. Zajímavé je, že zde neexistují politické strany. Členové sboru jsou bez stranické příslušnosti voleni jako nezávislí. Další neméně významnou institucí je tříčlenná Výkonná rada. I v té bychom našli šéfa exekutivy, ministra financí a také guvernérem Falklandských ostrovů. Interval společného jednání Výkonné rady je většinou jednou za měsíc (Falkland Islands Government nedatováno c).

Dohodou mezi falklandskou a britskou vládou vznikla nová ústava Falklandských ostrovů, která začala platit od 1. ledna 2009. Oproti předešlé ústavě dává ta nová Falklandčanům větší možnost samostatného rozhodování. Hlavní osou nové ústavy je pak právo na sebeurčení. Samozřejmě ale ústava chrání i britská práva na Falklandech, a tak stále existuje řada otázek, které musí být vždy diskutovány i s britskými představiteli. Dalším velice důležitým bodem ústavy je důraz na transparentnost, především v otázkách finančních. Proto také vznikl Výbor pro veřejné finance (Falkland Islands Government nedatováno a). Novou ústavu dokonce schválila i Speciální komise pro dekolonizaci Valného shromáždění OSN. Podle britských představitelů je to jasným důkazem toho, že se nejedná o koloniální vztah (Říha 2013). Argentínští představitelé se však k přijetí nové ústavy vyjádřili tak, že porušuje mezinárodní právo a argentinskou suverenitu (Satter 2008).

7. 2. Statut Falklandských ostrovů v rámci Argentiny

Argentina odůvodňuje svůj nárok na Falklandské ostrovy především jejich geografickou polohou. Historicky totiž byla jak Argentina, tak Falklandské ostrovy pod správou španělské koruny. Formální samostatnost Argentiny byla ale uznána až v roce 1859. Mezi tím už ale začali Falklandské ostrovy spravovat Britové. Argentina se však od španělské koruny odtrhla dlouhá léta před uznáním své nezávislosti. Republiky vzniklé na místě bývalých španělských kolonií se dohodly, že území jednotlivých států bude shodné se stavem v roce 1810. Mělo se tak předejít problémům s územními nároky. Okolo roku 1810 však mělo pověření spravovat Falklandy Buenos Aires. Argentinci z toho logicky usuzují, že toto právo přešlo automaticky i na Argentinskou republiku. Zmíněná dohoda mezi latinskoamerickými státy byla jednotlivými republikami odsouhlasena v roce 1848 na kongresu v Limě. Širší mezinárodní podporu však neměla. Falklandy byly navíc v té době již patnáct let spravovány Velkou Británií. Argentinští představitelé ale také rádi argumentují právem na sebeurčení. Jeho interpretace se však značně liší jak od té falklandské, tak i od té britské. Právo na sebeurčení je Argentinou chápáno ve formě sebeurčení argentinského národa v rámci postkoloniálního období. Podle názoru Argentinců jsou Falklandy de facto neobydleným územím, které by mělo připadnout tomu státu, jemuž patří k ostrovům nejbližší výsostné vody. Tímto státem je samozřejmě Argentinská republika (Říha 2013).

Otázka Falklandských ostrovů je dokonce zmíněna i v argentinské ústavě z roku 1994 (Argüello 2012). Tam je konstatováno, že Falklandy jsou součástí Argentiny a jsou tedy územím, na které se vztahuje argentinská suverenita. Text klauzule se odvolává k mezinárodnímu právu. Argentina v tomto bodě své ústavy zmiňuje i to, že by s Velkou Británií mělo být nadále vyjednáváno. V tomto konfliktu by podle znění ústavy měla také dostatečně efektivně vystoupit Společnost národů (Miller 2012).

Britové vnímají fakt, že je v argentinské ústavě zanesen cíl získat suverenitu nad Falklandami jako drzost. Podle Marka Granta, britského

velvyslance u OSN je to velmi nepřátelské jednání, obzvlášť za situace, kdy na ostrovech žije již několikátá generace Falklandčanů, kteří sami sebe považují za občany Velké Británie a s přihlédnutím k historickému faktu, že ostrovy nebyly nikdy (kromě krátkého období ve válce v roce 1982) pod správou Argentiny. Podle argentinské ústavy prakticky neexistuje jiná možnost, než opětovné získání Falklandských ostrovů, spolu s Jižními Sandwichovými ostrovy a Jižní Georgií (Falkland News 2012).

Odstavec, který v ústavě řeší postavení Falklandských ostrovů, nalezneme v kapitole s přechodnými ustanoveními. Malvíny, jak ostrovy Argentinci označují, jsou podle textu spolu s okolními vodami a ostrovy nedílnou součástí národního území Argentiny a má na nich proto dojít k obnově svrchovanosti. Argentinská správa ale bude respektovat dosavadní život ostrovanů a také i mezinárodní právo (Political Database of Americas 2008).

8. ZÁVĚR

V závěru mé práce bych chtěla nejprve stručně zrekapitulovat všechny důležité aspekty pohledu na britsko-argentinský spor o Falklandské ostrovy. Už od svého objevení nebyly Falklandy pod správou jednoho jediného státu. Velká Británie a španělské místo království patří mezi nejvýznamnější správce ostrovů. Po rozpadu španělského místokrálovství měly být ostrovy územně přičleněny k provincii Buenos Aires. Stalo se tak na základě ústní dohody mezi jednotlivými latinskoamerickými státy. Z toho podle argentinských představitelů jasně vyplývá právo Argentiny na Falklandské ostrovy. Mezi tím však ostrovy začala spravovat Velká Británie. Argentina se s tím ale nikdy nesmířila. Navíc otázka přidružení Falklandských ostrovů k Argentině je pro Argentinec z důležitosti národní hrdosti. Proto byla problematika Falklandských ostrovů několikrát využita i v předvolební kampani. Tato situace se nyní opakuje v případě současné prezidentky Christiny Fernandézové. Prezidentské volby se totiž v Argentině uskuteční v roce 2015. Domnívám se tedy, že právě z tohoto důvodu se Christina Fernandézová snaží na falklandskou otázku co nejvíce upozornovat. Chce si tím totiž naklonit voliče.

V roce 1982 britsko-argentinský spor o Falklandské ostrovy eskaloval. Argentina chtěla ostrovy získat vojensky. Argentinci ale nepředpokládali, že Velká Británie zareaguje tak rychle a rozhodně. Po zhruba dvou a půl měsíčním boji získali Britové ostrovy zpět. O navázání lepších vztahů mezi oběma zeměmi se pak snažila i OSN. Falklandy mají své postavení i v rámci legislativy obou zemí. Zatímco v britské mají obyvatelé ostrovů velkou možnost samosprávy a tvorby vlastních zákonů, Argentina ve své ústavě zmiňuje, že ostrovy jsou výhradně jejím územím.

I když od války o Falklandské ostrovy uběhla řada let, britsko-argentinský spor neskonal. Konflikt se nyní neřeší vojenskou, ale diplomatickou cestou. Je tak nadále součástí mezinárodního prostoru. Na půdě organizací typu OSN, G20, MERCOSUR a mnohých dalších, je spor o Falklandské ostrovy pravidelným bodem jednání. Argentinští představitelé mají také ve zvyku Brity „provokovat“. Například uveřejňováním inzerátů v britských novinách, či bojkotováním britských výrobků. Osočování a výhrůžky také nejsou výjimkou. Do sporu o Falklandské ostrovy se však zapojují i jiné státy. Například země Latinské Ameriky, které většinou vyjadřují podporu Argentině. Stalo se tak i při vydání zákazu kotvení britských lodí v jejich přístavech. Jihoamerické státy jsou totiž provázány. A to například ekonomicky, díky existenci MERCOSUR. V případě dalšího eskalování sporu o Falklandské ostrovy tak reálně hrozí, že se do konfliktu zapojí i další latinskoamerické státy, které budou stát na argentinské straně.

Proč jsou ale Falklandské ostrovy tak důležité? Jak jsem se zmínila v jednotlivých kapitolách, ostrovy mají strategickou polohu. Kromě toho se kolem nich nacházejí ložiska nerostného bohatství, ropy. Ve falklandských vodách jsou bohatá loviště ryb. Ostrovy jsou tedy nesmírně důležité a to jak strategicky, tak ekonomicky. Aspekt strategické polohy a nerostného bohatství je tedy zcela určitě jedním z důvodů sporu o Falklandské ostrovy. Strategická poloha Falkland byla známá již v historii. Dnes by kromě vojenského potenciálu mohla mít i potenciál v získání většího vlivu oblasti okolo Antarktidy. Ložiska

ropy kolem ostrovů nepochybně jsou a nejsou zanedbatelná. Velká Británie by se určitě nebránila dalším zdrojům kvalitní ropy. Nicméně se na základě svého výzkumu domnívám, že to není jediným důvodem britsko-argentinského sporu.

Po vyhodnocení všech získaných informací se domnívám, že se obě země nechtějí Falklandských ostrovů vzdát hlavně z důvodu národní hrdosti. Pro Argentinu jsou Falklandské ostrovy symbolem argentinského nacionalismu. Pro bývalou koloniální mocnost, Velkou Británii, zůstávají jedním z posledních závislých území Britské koruny. Britové chrání Falklandské ostrovy, kterým chtějí dát možnost rozvíjet se v rámci vlastní samosprávy. Argentina je chce získat za každou cenu. Jinými slovy, Britové svou správou Falklandy chrání před Argentinou, která by je pojala za své. Hospodářská a ekonomická situace Falklandů by se tím zhoršila, protože Argentina má v těchto oblastech také nemalé problémy. Nehledě na změnu politické situace na ostrovech.

Jaká je perspektiva sporu o Falklandy? Na základě získaných informací o průběhu britsko-argentinského konfliktu si myslím, že současná situace bude ještě několik let pokračovat na stejné úrovni. Obě země proti sobě budou vystupovat na půdě mezinárodních organizací a navzájem se budou diskreditovat. Situace bude gradovat v průběhu roku 2014 a vyvrcholí v roce 2015, protože jak už jsem zmínila, v Argentině budou prezidentské volby. Otázka správy Falklandských ostrovů může kandidátům přinést cenné hlasy. Po prezidentských volbách v Argentině a po parlamentních volbách ve Velké Británii bude podle mého názoru možné daleko lépe předpokládat další vývoj situace. Nicméně, ať už volby dopadnou jakkoli, domnívám se, že Velká Británie Falklandy Argentině nikdy nepřenechá. Pravděpodobnější je, že nové, méně emocionální, vedení Argentiny bude svolnější ke smíru s Velkou Británií a postupnými kroky se vztahy obou zemí na mezinárodním poli stabilizují. Velká Británie totiž Argentině mír v diplomatických vztazích několikrát nabízela, ale bezúspěšně. Završením smíru obou zemí by mohla být i společná správa ostrovů, což je ale nyní nemyslitelné.

Další možností vyřešení britsko-argentinského sporu o Falklandské ostrovy je podle mého názoru postupné přenechání veškeré správy ostrovů Falklandcům a následné udělení samostatnosti. Otázkou však je, jestli jsou ostrovy reálně samostatnosti schopné. Domnívám se, že pokud by byly příjmy z ropy pro Falklandské ostrovy vysoké, ekonomicky by to možné bylo. Problémy by však mohly nastat v otázce bezpečnosti a zásobování ostrovů. Proto by bylo podle mého názoru pro ostrovany v této situaci výhodné navrhnout dohodu s Velkou Británií. Ta by jim mohla garantovat ochranu a mohla by se postarat i o zásobování ostrovů. Falklandci by jim ve smlouvě mohli zase přislíbit nízké ceny ropy a možnost využití strategické polohy Falklandských ostrovů v případě vojenského cvičení, či ozbrojeného konfliktu.

9. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Alexander, Harriet (2013). David Cameron is 'stupid' says Argentine diplomat. *The Telegraph*. (<http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/southamerica/argentina/10256469/David-Cameron-is-stupid-says-Argentine-diplomat.html>, 9. 11. 2013).

Arigüello, Jorge (2012). Argentina's Position on the Falklands. *New York Times*. (http://www.nytimes.com/2012/02/09/opinion/argentinas-position-on-the-falklands.html?_r=1&, 28. 3. 2014).

BBC News (2012). *Q&Q: Argentina's diplomatic ofenzive on Falklands*. (<http://www.bbc.co.uk/news/world-latin-america-18424768>, 19. 11. 2013).

BBC News (2013). *Argentina 'will kontrol Falklands within 20 years'*. (<http://www.bbc.co.uk/news/uk-21341578>, 9. 11. 2013).

Bennett, Owen (2013). 'Argentina is disgraceful and should be kicked out of the G20', Tory MP tells Commons. *The Express*. (<http://www.express.co.uk/news/uk/429221/Argentina-is-disgraceful-and-should-be-kicked-out-of-the-G20-Tory-MP-tells-Commons>, 24. 11. 2013).

Bowcott, Owen (2007). Britain to claim more than 1m sq km of Antarctica. *The Guardian*. (<http://www.theguardian.com/news/2007/oct/17/antarctica.sciencenews>, 19. 11. 2013).

Bowcott, Owen (2009a). Britain and Argentina dispute rights to seabed around the Falkland Islands. *The Guardian*. (<http://www.theguardian.com/uk/2009/apr/24/falklands-britain-argentina-dispute-seabed>, 19. 11. 2013).

Bowcott, Owen (2009b). UK defies Argentina by claiming Atlantic seabed rich in oil and minerals. *The Guardian*.

<http://www.theguardian.com/environment/2009/may/12/uk-argentina-falklands-seabed>, 19. 11. 2013).

Bowcott, Owen (2009c). UK stakes claim to huge area of South Atlantic seabed. *The Guardian*. (<http://www.theguardian.com/world/2009/may/11/uk-falklands-argentina-un>, 19. 11. 2013).

Britannica (nedatováno). *Falkland Islands*.

(<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/200765/FalklandIslands/2219/Government-and-society>, 17. 3. 2014).

Britské listy (2012). *Argentina obnovila svůj nárok na Falklandy*.

(<http://www.blisty.cz/art/63793.html>, 24. 11. 2013).

Caroll, Rory (2010). Argentina appeals to UN over Falklands oil drilling. *The Guardian*. (<http://www.theguardian.com/uk/2010/feb/25/argentina-united-nations-falklands>, 19. 11. 2013).

Caroll, Rory (2012). Argentina will take Falklands claim to the UN, says president. *The Guardian*.

(<http://www.theguardian.com/world/2012/feb/08/argentina-falklands-un-cristina-kirchner>, 19. 11. 2013).

Caroll, Rory – Kelly, Annie (2010). Falklands oil prospects stir Anglo-Argentinian tensions. *The Guardian*.

(<http://www.theguardian.com/uk/2010/feb/07/falkland-islands-oil-britain-argentina>, 17. 11. 2013).

Caroll, Rory – Weaver, Matthew (2010). Argentina to state Falkland Islands case to UN Chin. *The Guardian*.

(<http://www.theguardian.com/uk/2010/feb/24/argentina-falkland-islands-un>, 19. 11. 2013).

Coffey, Luke (2013). Obama administration not neutral on Falkland Islands. *The Commentator*.

(http://www.thecommentator.com/article/2924/obama_administration_not_neutral_on_falkland_islands, 24. 11. 2013).

Couzens, Gerard (2013). Do the Falklands really belong to Uruguay? Authors claim Spain signed them away to South American country 172 years ago. *The Mail Online*. (<http://www.dailymail.co.uk/news/article-2271275/Do-Falklands-really-belong-Uruguay-Authors-claim-Spain-signed-away-South-American-country-172-years-ago.html>, 24. 11. 2013).

ČT 24 (2010). *Spor o Falklandy opět na scéně, tentokrát kvůli ropě*. (<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/81645-spor-o-falklandy-opet-na-scene-tentokrat-kvuli-rope/>, 17. 11. 2013).

ČT 24 (2012a). *Argentina: ponorka na Falklandech má jaderné zbraně*. (<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/164034-argentina-ponorka-na-falklandech-ma-jaderne-zbrane/>, 9. 11. 2013).

ČT 24 (2012b). *Argentinská prezidentka nechce v zemi britské výrobky*. (<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/166302-argentinska-prezidentka-nechce-v-zemi-britske-vyrobky/>, 4. 11. 2013).

ČT 24 (2012c). *Argentinská prezidentka tlačí na OSN kvůli Falklandským ostrovům*. (<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/181892-argentinska-prezidentka-tlaci-na-osn-kvuli-falklandskym-ostrovum/>, 19. 11. 2013).

ČT 24 (2012d). *Britové posílají k Falklandům nový torpédoborec*. (<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/162734-britove-posilaji-k-falklandum-novy-torpedoborec/>, 9. 11. 2013).

ČT 24 (2012e). *Obyvatelé Falkland se stále vypořádávají s následky války*. (<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/170527-obyvatele-falkland-se-stale-vyporadavaji-s-nasledky-valky/>, 1. 11. 2013).

- Čt 24 (2012f). *Válka o Falklandy pokračuje formou olympijského spotu.* (<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/174772-valka-o-falklandy-pokracuje-formou-olympijskeho-spotu/>, 20. 4. 2014).
- ČT 24 (2013a). *Argentinská prezidentka se znovu zlobí kvůli Falklandům.* (<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/209693-argentinska-prezidentka-znovu-zlobi-kvuli-falklandum/>, 9. 11. 2013).
- ČT 24 (2013b). *Fernandézové povolily nervy: Falkland'ané jsou squatterři.* (<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/218665-fernandezove-povolily-nervy-falklandane-jsou-squatterri/>, 9. 11. 2013).
- ČT 24 (2013c). *Ochránce dogmat, nebo zachránce pošramocené pověsti církve?* (<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/218798-ochrance-dogmat-nebo-zachrance-posramocene-povesti-cirkve/>, 9. 11. 2013).
- ČT 24 (2013d). *Papež František nastolil téma Falklandy, a nepochodil.* (<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/232125-papez-frantisek-nastolil-tema-falklandy-a-nepochodil/>, 9. 11. 2013).
- ČT 24 (2013e). *S Británií na věčné časy. Falklandy se rozhodly, komu chtějí patřit.* (<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/218475-s-britanii-na-vecne-casy-falklandy-se-rozhodly-komu-chteji-patrit/>, 9. 11. 2013).
- Deník Referendum (2010). *Ložiska u Falklandských ostrovů jsou malá, ropa mizerná.* (<http://denikreferendum.cz/clanek/2620-loziska-u-falklandskych-ostrovu-jsou-mala-ropa-mizerna>, 16. 11. 2013).
- Dodds, Klaus (2012). The Falkland Islands as a 'Strategic Gateway'. *Taylor Francis online.* (<http://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/03071847.2012.750882#.UpGh38RFVFJ>, 20. 3. 2014).

Economist (2013). *Self-determined*.

(<http://www.economist.com/blogs/americasview/2013/08/argentina-falklands-and-un>, 19. 11. 2013).

El Frente (2012). *La Ley Gaucho Rivero: el honor y el coraje del pueblo Argentino. Acá no se rinde nadie*. (<http://elfrentenegro.blogspot.cz/2012/03/la-ley-gaucho-rivero-el-honor-y-el.html>, 20. 4. 2014).

Elkin, Larry M. (2012). Falklands Still A Hot Spotn In A Cold Southern Ocean. *Palisades Hudson Financioal Group LLC*.

(<http://www.palisadeshudson.com/2012/01/falklands-still-a-hot-spot-in-a-cold-southern-ocean/>, 12. 4. 2014).

El Universal (2012). *Venezuela, Argentina ponder oil exploration in the Falkland Islands*. (<http://www.eluniversal.com/economia/120806/venezuela-argentina-ponder-oil-exploration-in-the-falkland-islands>, 24. 11. 2013).

Envi Web (2013). *Těžba ropy na Falklandech versus ochrana přírody*.

(<http://www.enviweb.cz/clanek/regeo/95155/>, 16. 11. 2013).

EuroZprávy.cz (2013). *Spor o Falklandy neutichá: Argentina střílí Brity*.

(<http://zahranicni.eurozpravy.cz/amerika/67720-spor-o-falklandy-neuticha-argentina-strili-brity/>, 10. 11. 2013).

Faiola, Juan – Forero, Anthony (2012). Argentina on new campaign to win Falklands, 30 years after war. *The Washington Post*.

(http://www.washingtonpost.com/world/the_americas/argentina-on-new-campaign-to-win-falklands-30-years-after-war/2012/03/31/gIQAGX6anS_story.html, 10. 11. 2013).

Fakta a čísla OSN (nedatováno). (<http://www.osn.cz/publikace/fakta-a-cisla-osn/soubory/fakta-a-cisla-osn-kap-7.pdf>, 19. 11. 2013).

Falkland Islands Government (nedatováno a). *Constitution*.

(<http://www.falklands.gov.fk/self-governance/the-constitution/>, 20. 3. 2014).

- Falkland Islands Government (nedatováno b). *London Office*.
(<http://www.falklands.gov.fk/self-governance/london-office/>, 20. 4. 2014).
- Falkland Islands Government (nedatováno c). *Self Governance*.
(<http://www.falklands.gov.fk/self-governance/>, 20. 3. 2014).
- Falkland Islands Government (2013). *Results of the referendum on the Political Status of the Falkland Islands*. (<http://www.falklands.gov.fk/results-of-the-referendum-on-the-political-status-of-the-falkland-islands/>, 9. 11. 2013).
- Falkland Islands Department of Mineral Resources* (Nedatováno).
(<http://www.fig.gov.fk/minerals/>, 15. 11. 2013).
- Falklands News (2012). *Britain Attacks Argentina's constitution*.
(<http://falklandsnews.wordpress.com/2012/02/11/britain-attacks-argentinas-constitution/>, 28. 2. 2014).
- Falkland Oil and Gas limited* (Nedatováno).
(<http://www.fogl.com/fogl/en/Operations/geology>, 15. 11. 2013).
- Gilbert, Dave (2013). Argentina presses claim to Falkland Islands, accusing UK of colonialism. *The CNN*.
(<http://edition.cnn.com/2013/01/03/world/europe/argentina-falklands-letter/>, 19. 11. 2013).
- Glennie, Jonathan (2012). Falklands oil revenue must help develop Argentina not boost UK coffers. *The Guardian*. (<http://www.theguardian.com/global-development/poverty-matters/2012/apr/30/falklands-oil-develop-argentina-uk>, 16. 11. 2013).
- GOV.UK (nedatováno). *British Antarctic Territory*.
(<https://www.gov.uk/government/world/organisations/british-antarctic-territory>, 17. 3. 2014).

Henderson, Barney, Tim (2014). Argentina appoints Malvinas Secretary to push Falkland Islands issue. *The Telegraph*.

(<http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/southamerica/falklandislands/10556014/Argentina-appoints-Malvinas-Secretary-to-push-Falkland-Islands-issue.html>, 17. 3. 2014).

Hlaváček, Pavel (2012). *Zahranicní politika a strategie Velké Británie ve 20. století*. Brno: Václav Klemm.

Hošek, Jiří (2013). Ve sporu o Falklandy hraje stále důležitější roli nerostné bohatství. *Rozhlas.cz*. (http://www.rozhlas.cz/zpravy/amerika/_zprava/ve-sporu-o-falklandy-hraje-stale-dulezitejsi-rolu-nerostne-bohatstvi—1188912, 17. 11. 2013).

Hrbek, Jaroslav (1999). *Válka o Falklandy 1982*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny.

Ideastream (2013). *Update: Falkland Islands Voters Opt To Stay With Britain*. (<http://www.ideastream.org/news/npr/174021484>, 20. 4. 2014).

Idnes. cz (2013a). *Argentinská prezidentka si podala inzerát. Chce zpátky Falklandy*. (http://zpravy.idnes.cz/kirchnerova-si-dala-inzerat-do-britskych-novin-chce-zpatky-falklandy-1jr-/zahranicni.aspx?c=A130103_134224_zahranicni_ipl, 19. 11. 2013).

Idnes. cz (2013b). *Falklandy jsou naše, referendum neuznáme, zopakovala Argentina*. (http://zpravy.idnes.cz/falklandy-referendum-argentina-d3e-/zahranicni.aspx?c=A130305_152353_zahranicni_paw, 24. 11. 2013).

James of Clencarr (nedatováno). *Falkland Island. A little piece of Britain in the South Atlantic*. (http://www.clanjames.com/falkland_islands.htm, 20. 4. 2014).

Jenkins, Simon (2013). Gibraltar and the Falklands deny the logic of history. *The Guardian*. (<http://www.theguardian.com/commentisfree/2013/aug/14/gibraltar-falklands-deny-logic-history>, 19. 11. 2013).

Kabrhelová, Lenka – Sedláčková, Veronika – Třeslínová, Silvie (2014). Krym znamená pro Rusko víc než Falklandy pro Británii, prohlásil Lavrov. *Rozhlas.cz*. (http://www.rozhlas.cz/zpravy/evropa/_zprava/krym-znamenava-pro-rusko-vic-nez-falklandske-ostrovy-pro-velkou-britanii-prohlasil-lavrov—1327223, 17. 3. 2014).

Klekner, Radim (2012). Falklandská ropa láká. Argentina si stěžuje u OSN. *Aktuálně.cz*. (<http://aktualne.centrum.cz/zahranici/amerika/clanek.phtml?id=732245>, 19. 11. 2013).

Kubát, Michal – Sokol, Petr (nedatováno). Kolonie, závislá území a impéria v současném světě. *Politologický časopis*, s. 233–257. (<http://www.politologickycasopis.cz/userfiles/file/2001/3/2001-3-1-Kub%20%80%A0t,Sokol-Kolonie,%20z%E2%80%A0visl%E2%80%A0%20%C2%A3zem%C2%B0%20a%20imp%C4%81ria%20v%20sou%C3%BCasn%C4%81m%20sv%C5%8Dt%C5%8D.pdf>, 17. 3. 2014).

Larison, Daniel (2013). Why the Falklands Don't Matter (to the U.S.). *The American Conservative*. (<http://www.theamericanconservative.com/larison/why-the-falklands-dont-matter-to-the-u-s/>, 24. 11. 2013).

Latin America News Dispatch (2012). *Brazilian, Argentine Dictatorships Received Soviet Weapons During Falklands War*. (<http://latindispatch.com/2012/04/24/brazilian-argentine-dictatorships-received-soviet-weapons-during-falklands-war/>, 24. 11. 2013).

Lidovky.cz (2010). *Argentina dál bojuje o Falklandy, vojenský konflikt ale vylučuje*. (http://www.lidovky.cz/argentina-dal-bojuje-o-falklandy-vojensky-konflikt-ale-vylucuje-p8e-/zpravy-svet.aspx?c=A100219_175145_in_zahranici_gaa, 17. 11. 2013).

Lintner, Bertil (2008). Falkland Islands, old map refutes Argentine sovereignty claim. *Asia Pacific Media Services Limited*.
(http://www.asiapacificms.com/articles/argentine_sovereignty/, 20. 4. 2014).

Liščák, Vladimír (2009). *Státy a území světa*. Libri: Praha.

Lorencová, Markéta (2012). Prezident USA potvrdil neutralitu své země ve sporu o Falklandské ostrovy. *PressExpress.eu*.
(<http://www.pressepress.eu/2012/04/16/prezident-usa-potvrdil-neutralitu-sve-zeme-ve-sporu-falklandske-ostrovy/>, 24. 11. 2013).

Macalister, Terry (2013). Argentina warns against oil drilling around Falkland Islands. *The Guardian*.
(<http://www.theguardian.com/environment/2013/nov/07/argentina-warns-oil-drilling-falkland-islands>, 16. 11. 2013).

McElroy, Damien (2013). Argentina demands UN reject Falkland Islands referendum. *The Telegraph*.
(<http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/southamerica/falklandislands/9952712/Argentina-demands-UN-reject-Falkland-Islands-referendum.html>, 19. 11. 2013).

Mackinstosh, Eliza (2013). Britain, Argentina sparring again over the Falklands. *The Washington Post*. (http://www.washingtonpost.com/world/europe/britain-argentina-sparring-again-over-the-falklands/2013/01/04/14e63e22-56a1-11e2-8b9e-dd8773594efc_story.html, 5. 11. 2013).

Marešová, Gabriela (2012). Co ve skutečnosti stojí za zájmem o Falklandy? Ostrovy skrývají miliony barelů ropy. *Ihned.cz*. (<http://zpravy.ihned.cz/c1-54649950-co-ve-skutecnosti-stoji-za-zajmem-o-falklandy-ostrovy-skryvaji-miliony-barelu-ropy>, 16. 11. 2013).

- Martin, Ben (2013). Argentina bans UK firms over Falklands oil groups. *The Telegraph*.
(<http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/southamerica/argentina/10264534/Argentina-bans-UK-firms-over-Falklands-oil-groups.html>, 4. 11. 2013).
- Matulík, Rostislav (2013). Argentina chce na Falklandy namířit balistické rakety. Pomáhá jí s tím Írán. *Rozhlas.cz*.
(http://www.rozhlas.cz/plus/svet/_zprava/argentina-chce-namirit-na-falklandy-balisticke-rakety-pomaha-ji-s-tim-iran—1186750, 5. 11. 2013).
- Miller, Vaughne (2012). Arganetina and the Falkland Islands- Common Library Standart Note. *Www. parlament.uk*.
(<http://www.parliament.uk/business/publications/research/briefing-papers/SN05602/argentina-and-the-falkland-islands>, 28. 3. 2014).
- Moran, Michael (2011). Analysis: Brazil goes nuclear. *The Global Post*.
(<http://www.globalpost.com/dispatch/news/regions/americas/brazil/110714/brazil-nuclear-submarine-falkland-islands-brazil-argentina-oil>, 24. 11. 2013).
- Neild, Barry – Gilbert, Dave (2013). *What lies renewed tensions over the Falkland Islands?* (<http://edition.cnn.com/2013/01/03/world/falklands-argentina-background/>, 20. 4. 2014).
- Neillands, Robin (2001). *V bojové zóně*. Praha: Deus.
- Novinky.cz (2012). *Argentina přitvrdila proti Británii, zakázala jejím lodím kotvit v Buenos Aires*. (<http://www.novinky.cz/zahranicni/amerika/275035-argentina-pritvrdila-proti-britanii-zakazala-jejim-lodim-kotvit-v-buenos-aires.html>, 4. 11. 2013).
- Ohniska světových konfliktů (nedatováno). *Falklandy. Válka mezi Velkou Británií a Argentinou*. (<http://www.kct-tabor.cz/gymta/OhniskaSvetovychKonfliktu/Falklandy/index.htm>, 20. 4. 2014).

Orihuela, Rodrigo (2012). Argentina Says U.K. Oil Explorers Breaking Law in Falklands. *Bloomberg Businessweek*. (<http://www.businessweek.com/news/2012-03-22/argentina-says-u-dot-k-dot-oil-explorers-breaking-law-in-falklands>, 16. 11. 2013).

Poledne, V., Aleš (2004). *Největší moderní války*. Volvox Globator: Praha.

Political Database of Americas (2008). *República de Argentina/Argentine republik, Constitución de 1994, 1994 constitution*. (http://pdba.georgetown.edu/Constitutions/Argentina/argen94_e.html#firstpartch1, 25. 3. 2014).

Pollak, SORCHA (2013). Pope Francis Criticized Britain over Falkland Islands. *The World Time*. (<http://world.time.com/2013/03/14/pope-francis-criticized-britain-over-falkland-islands/>, 9. 11. 2013).

Rogers, James (2010). The Falklands: the European Union's Antarctic key. *European Geostrategy*. (<http://europeangeostrategy.ideason europe.eu/2010/03/07/the-falklands-the-european-unions-antarctic-key/>, 24. 11. 2013).

Rozhlas (2012a). *Argentina si bude v OSN stěžovat na Británii. Kvůli Falklandám*. (http://www.rozhlas.cz/zpravy/svet/_zprava/1015338, 19. 11. 2013).

Rozhlas (2012b). *Objevy nerostných surovin u Falkland a v Jihočínském moři vyvolávají konflikty*. (http://www.rozhlas.cz/zpravy/svet/_zprava/1040391, 19. 11. 2013).

Russia beyond the Headlines (2013). *Russia backs Argentina's bid for Falklands negotiations with UK*. (http://rbth.co.uk/news/2013/06/10/russia_backs_argentinas_bid_for_falklands_negotiations_with_uk_26944.html, 24. 11. 2013).

Říha, Michal (2013). Situace v Jižním Atlantiku: Otázka Falklandských ostrovů (Malvín). *UNSC*.

(http://www.studentsummit.cz/data/1384856057955BGR_XIX_UNSC_I.pdf, 23. 3. 2014).

Satter, Raphael (2008). Britain sets new constitution for Falkland Islands. *USA Today*. (http://usatoday30.usatoday.com/news/world/2008-11-07-1546755897_x.htm, 25. 4. 2014).

Simons, Ned (2012). Falkland Islands: Brits Think Oil Makes Territory Worth Defending, Poll Shows. *The Huffington Post*.

(http://www.huffingtonpost.co.uk/2012/02/09/falkland-islands-oil-defend-poll_n_1265747.html, 17. 11. 2013).

Simpson, John (2012). Falkland Islands: How strong is Argentina's position? *The BBC News*. (<http://www.bbc.co.uk/news/uk-17576856>, 24. 1. 2013).

Slyman, Mathew (nedatováno). *Los Malvinas son Argentinas*.

(<http://www.slyman.org/blog/2012/06/los-malvinas-son-argentinas/>, 20. 4. 2014).

Smith, Esprit (2012). Chavez, allies call for sanctions against Britain over Falklands. *The CNN*.

(<http://edition.cnn.com/2012/02/05/world/americas/venezuela-argentina-dispute>, 24. 11. 2013).

South Atlantic Council (nedatováno). *United Nations Documents on the Falklands-Malvinas Conflict*.

(<http://www.staff.city.ac.uk/p.willetts/SAC/UN/UN-LIST.HTM>, 19. 11. 2013).

Swift, Brian (2013). The Falkland Islands Brace for Oil Wealth. *Bloomberg Businessweek*. (<http://www.businessweek.com/articles/2013-04-04/the-falkland-islands-brace-for-oil-wealth>, 16. 11. 2013).

Šmída, Josef (2011). Vyvrcholí po 30 letech opět spor o Falklandské ostrovy? *Deník Referendum, Víkend*. (<http://denikreferendum.cz/clanek/11990-vyvrcholi-po-30-letech-opet-spor-o-falklandske-ostrovy>, 10. 11. 2013).

Šťástka, Tomáš (2012). Argentina chce vlastní leteckou linku na Falklandy, dohoda to zakazuje. *Idnes.cz*. (http://zpravy.idnes.cz/argentina-chce-vlastni-leteckou-linku-na-falklandy-dohoda-to-zakazuje-1k4-/zahranicni.aspx?c=A120302_150441_zahranicni_ts, 5. 11. 2013).

Švamberg (2012). Argentina si na válku s Británií koupila britské zbraně za peníze z britské půjčky. *Novinky.cz*. (<http://www.novinky.cz/zahranicni/evropa/264329-argentina-si-na-valku-s-britanii-koupila-britske-zbrane-za-penize-z-britske-pujcky.html>, 9. 11. 2013).

The Belgano Inquiry (nedatováno). (<http://belgrano inquiry.com/>, 20. 4. 2014).

The Fox News. com (2012). *Cameron and Fernandez clash over Falklands at G-20*. (<http://www.foxnews.com/world/2012/06/14/falkland-islanders-mark-day-argentine-defeat/>, 24. 11. 2013).

The Guardian (2012a). *Argentina takes Falklands Islands protest to UN*. (<http://www.theguardian.com/uk/2012/feb/10/argentina-falklands-protest-un>, 19. 11. 2013).

The Guardian (2012b). *Caribbean countries back Argentina over Falklands with blockade*. (<http://www.theguardian.com/uk/2012/feb/06/falklands-argentina-britain-blockade>., 19. 11. 2013).

The Guardian (2013a). *Falkland Islanders contest Argentina sovereignty claim at United Nations*. (<http://www.theguardian.com/uk/2013/jun/20/falkland-islanders-argentina-claim-un>, 19. 11. 2013).

The Guardian (2013b). *UK committed to Falklands sovereignty, pledges Cameron*. (<http://www.theguardian.com/uk/2011/dec/23/uk-committed-to-falklands-sovereignty>, 9. 11. 2013).

The MercoPress (2005). *Argentina recalls 40 anniversary of Resolution 2065*. (<http://en.mercopress.com/2005/12/19/argentina-recalls-40-anniversary-of-resolution-2065>, 19. 11. 2013).

The MercoPress (2010). *Britain's stance on the Falklands a "mistake"; UN resolutions must be complied*. (<http://en.mercopress.com/2010/05/18/britain-s-stance-on-the-falklands-a-mistake-un-resolutions-must-be-complied>, 19. 11. 2013).

The MercoPress (2012a). *Brazil strongly supports Argentina Falklands' claim at defence ministers' summit*. (<http://en.mercopress.com/2012/10/09/brazil-strongly-supports-argentina-falklands-claim-at-defence-ministers-summit>, 23. 3. 2014).

The MercoPress (2012b). *Six Nobel Peace Prize winners call on UK to open talks on Falklands' sovereignty*. (<http://en.mercopress.com/2012/03/28/six-nobel-peace-prize-winners-call-on-uk-to-open-talks-on-falklands-sovereignty>, 19. 11. 2013).

The MercoPress (2013a). *Demand for US to recognize the Falklands and support the referendum*. (<http://en.mercopress.com/2013/03/08/demand-for-us-to-recognize-the-falklands-and-support-the-referendum>, 24. 11. 2013).

The MercoPress (2013b). *Falklands: Irish lawmakers support UN Resolution 2065 and dismiss recent referendum*. (<http://en.mercopress.com/2013/06/16/falklands-irish-lawmakers-support-un-resolution-2065-and-dismiss-recent-referendum>, 24. 11. 2013).

The MercoPress (2013c). *Falklands' lawmaker invites Brazilian companies to join Islands oil industry development*. (<http://en.mercopress.com/2013/08/28/falklands-lawmaker-invites-brazilian-companies-to-join-islands-oil-industry-development>, 24. 11. 2013).

The MercoPress (2013d). *Falklands/Malvinas: Argentina recalls its major UN diplomatic success in 1964/65*. (<http://en.mercopress.com/2013/09/18/falklands-malvinas-argentina-recalls-its-major-un-diplomatic-success-in-1964-65>, 19. 11. 2013).

The MercoPress (2013e). *Falklands: US formal position unchanged but describes the referendum as 'democratic'*. (<http://en.mercopress.com/2013/03/13/falklands-us-formal-position-unchanged-but-describes-the-referendum-as-democratic>, 24. 11. 2013).

The MercoPress (2014). *Falklands trip by Uruguayan lawmakers condemned by Argentine embassy*. (<http://en.mercopress.com/2014/02/07/falklands-trip-by-uruguayan-lawmakers-condemned-by-argentine-embassy>, 23. 3. 2014).

The Mirror News (2013). *Falklands alert as Argentina strikes £145million deal for 20 Mirage warplanes*. (<http://www.mirror.co.uk/news/world-news/falklands-alert-argentina-strikes-145million-2121901>, 19. 11. 2013).

The Telegraph (2012). *Falkland islands: Venezuela criticises British threats against Argentina*. (<http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/southamerica/falklandislands/9208387/Falkland-islands-Venezuela-criticises-British-threats-against-Arentina.html>, 24. 11. 2013).

The Voice of Russia (2012). *The Falklands crisis and Russian interests*. (http://voiceofrussia.com/2012_02_17/66271273/, 24. 11. 2013).

Top10list.cz (2012). *Top 10 nejkratší války v historii*. (<http://www.top10list.cz/top-10-nejkratsi-valky-v-historii/>, 20. 4. 2014).

United Nations (2011). *Special committee on decolonization adopts draft on Falkland Islands (Malvinas)*. (<http://www.un.org/News/Press/docs/2011/gacol3225.doc.htm>, 19. 11. 2013).

Ustinova, Anastasia (2012). Falkland Islands Feud Intrudes on G-20 Stage. *The Bloomberg Businessweek*. (<http://www.businessweek.com/news/2012-06-19/u-dot-k-dot-argentina-feud-over-falkland-islands-intrudes-on-g-20-stage>, 24. 11. 2013).

Viták, Václav (2012). Britsko-argentinská pře o Falklandy se vyhrocuje. *Aktuálně.cz*. (<http://aktualne.centrum.cz/zahranici/amerika/clanek.phtml?id=729581>, 24. 11. 2013).

Waisová, Šárka (2005). *Úvod do studia mezinárodních vztahů*. Aleš Čeněk s.r.o.: Plzeň.

Watts, Jonathan (2013a). Falkland islanders launch diplomatic offensive to counter Argentinians. *The Guardian*. (<http://www.theguardian.com/uk/2013/mar/12/falkland-islands-diplomatic-offensive-argentina?INTCMP=SRCH>, 9. 11. 2013).

Watts, Johnathan (2013b). Falkland Islands: respect overwhelming 'yes' vote, Cameron tells Argentina. *The Guardian*. (<http://www.theguardian.com/uk/2013/mar/12/falkland-islands-referendum-votes-yes>, 9. 11. 2013).

White, Garry (2012). Questor share tip: Falkland Oil & Gas shares are one to avoid. *The Telegraph*. (<http://www.telegraph.co.uk/finance/markets/questor/9731577/Questor-share-tip-Falkland-Oil-and-Gas-shares-are-one-to-avoid.html>, 16. 11. 2013).

10. RESUMÉ

This thesis deals with the complicated Anglo-Argentine dispute over the Falkland Islands. If we want to understand a particular international issue, we must first look at its history. Therefore, this thesis provides a comprehensive overview of the events that could affect Anglo-Argentine dispute over the Falkland Islands. And it ever since their discovery, because it explains each of enemy countries differently. The work also deals with the Falklands war of 1982, which escalated the dispute. Subsequently, it also addressed the current situation of international dispute. And that includes the referendum that took place in the Falkland Islands in 2013. Falklanders it decided that they want to continue to be administered by the United Kingdom. Argentina, however, does not recognize the referendum results . Although now a dispute over the Falkland Islands solved rather diplomatic channels, is still very dynamic.

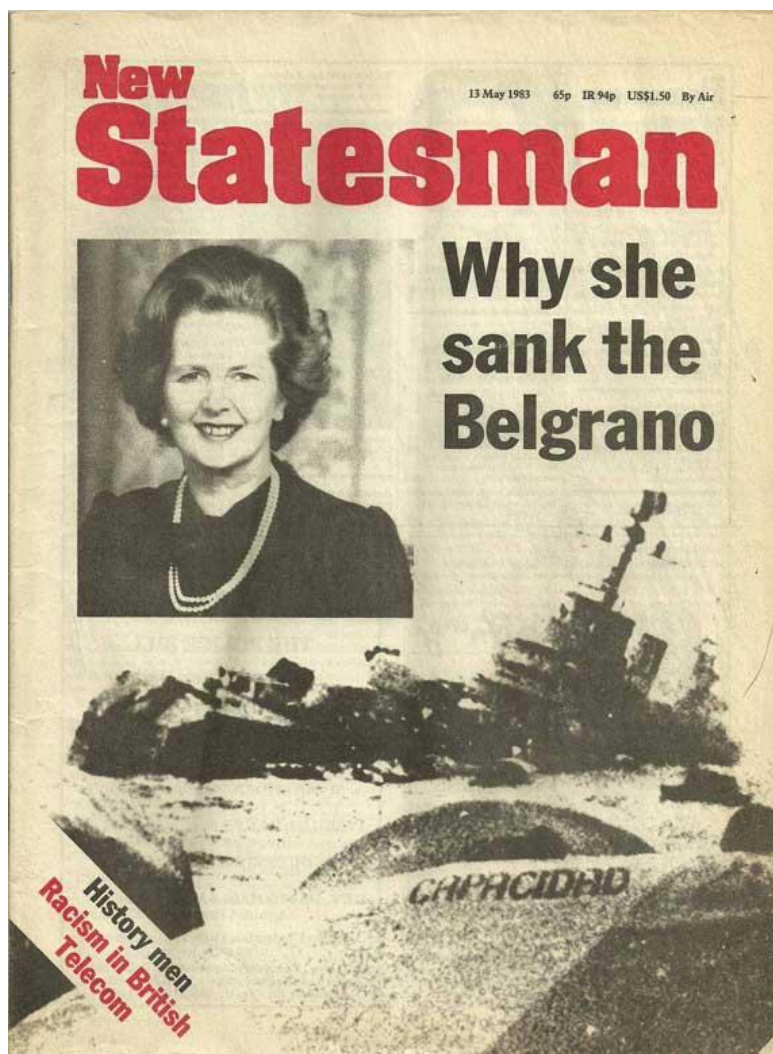
The aim of this thesis work is to characterize the dispute over the Falkland Islands. Another aim of the bachelor thesis is to find out whether there are other aspects that may affect the long-term Anglo-Argentine dispute. The main research question of this work is why Argentina is so involved in getting the island under its sovereignty? Why the UK does not want to give up the islands? Why is kept on them long-term international conflict? The work also focuses on a number of additional questions. These are then discussed in more detail. Among these research questions include the following. It is perhaps the real reason for the dispute bearing mineral wealth? Or perhaps the strategic location of the islands? They are in a conflict involving international institutions? Engage in conflict as well as other states?

Bachelor thesis in his conclusion, evaluate the data and concludes that the Anglo - argentine dispute over the Falkland Islands affect other aspects of a nationalist tendencies of both countries. The dispute probably never end by the Great Britain island surrendered in favor of Argentina. Bachelor thesis concludes, therefore , that in the future there may be the possibility that the Falkland Islands will be granted independence.

11. PŘÍLOHY

Příloha č. 1.

Tehdejší britská premiérka Margaret Thatcherová na titulní straně dobových novin. V pozadí je potopený argentinský křižník General Belgrano.

Zdroj: (<http://belgranoinquiry.com/>, 20. 4. 2014).

Příloha č. 2.

Britští vojáci na Falklandských ostrovech v roce 1982.

Zdroj: (<http://www.top10list.cz/top-10-nejkratsi-valky-v-historii/>, 20. 4. 2014).

Příloha č. 3.

Zákon Gaucho Rivero v praxi.

Zdroj: (<http://elfrentenegro.blogspot.cz/2012/03/la-ley-gaucha-rivero-el-honor-y-el.html>, 20. 4. 2014).

Příloha č. 4.

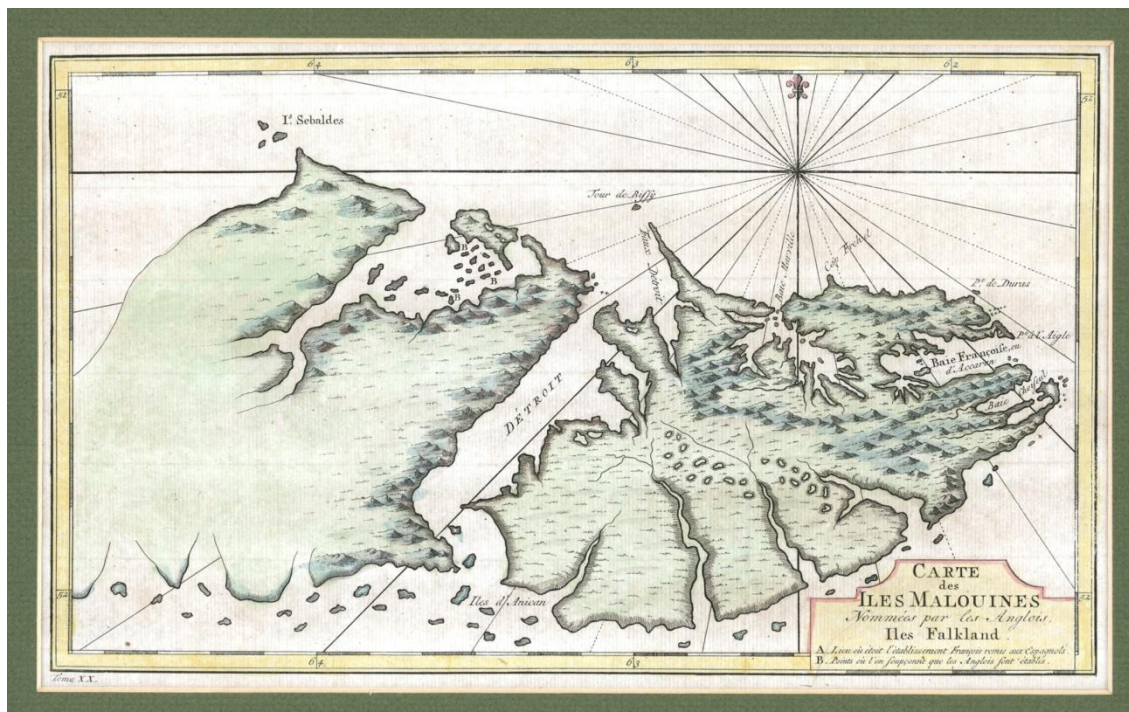
Emotivní fotka z falklandského referenda 2013.

Zdroj: (<http://www.ideastream.org/news/npr/174021484>, 20. 4. 2014).

Příloha č. 5.

Historická mapa Falklandských ostrovů z osmnáctého století.

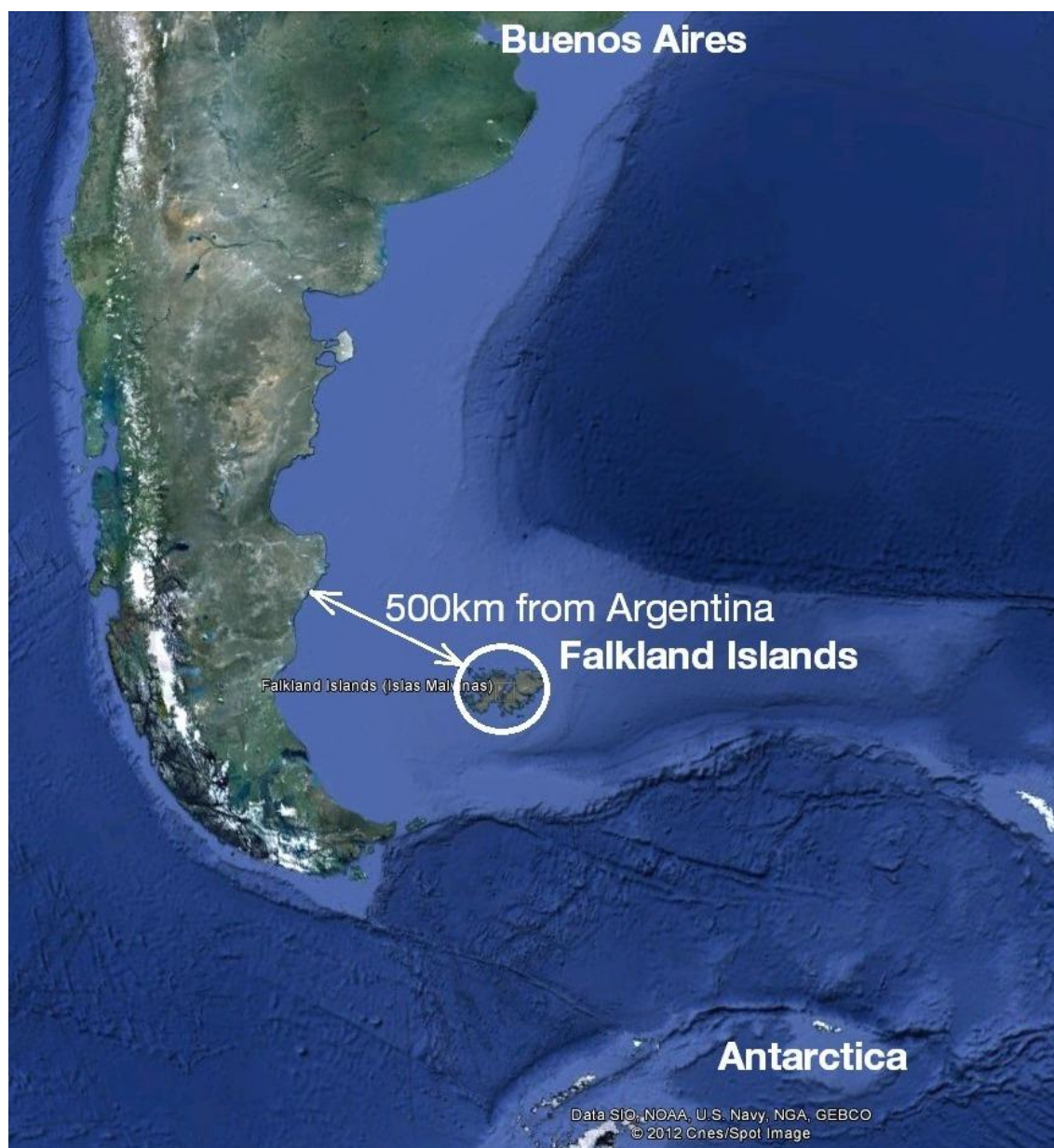

Zdroj: (http://www.asiapacificms.com/articles/argentine_sovereignty/, 20. 4. 2014).

Příloha č. 6.

Tato mapa znázorňuje strategickou pozici Falklandských ostrovů vzhledem k Argentině a Antarktidě.

Zdroj: (<http://www.slyman.org/blog/2012/06/los-malvinas-son-argentinas/>, 20. 4. 2014).

Příloha č. 7.

Na této mapě je dobře viditelná vzdálenost mezi Falklandskými ostrovy, Londýnem a Argentinou.

Zdroj: (<http://edition.cnn.com/2013/01/03/world/falklands-argentina-background/>, 20. 4. 2014).

Příloha č. 8.

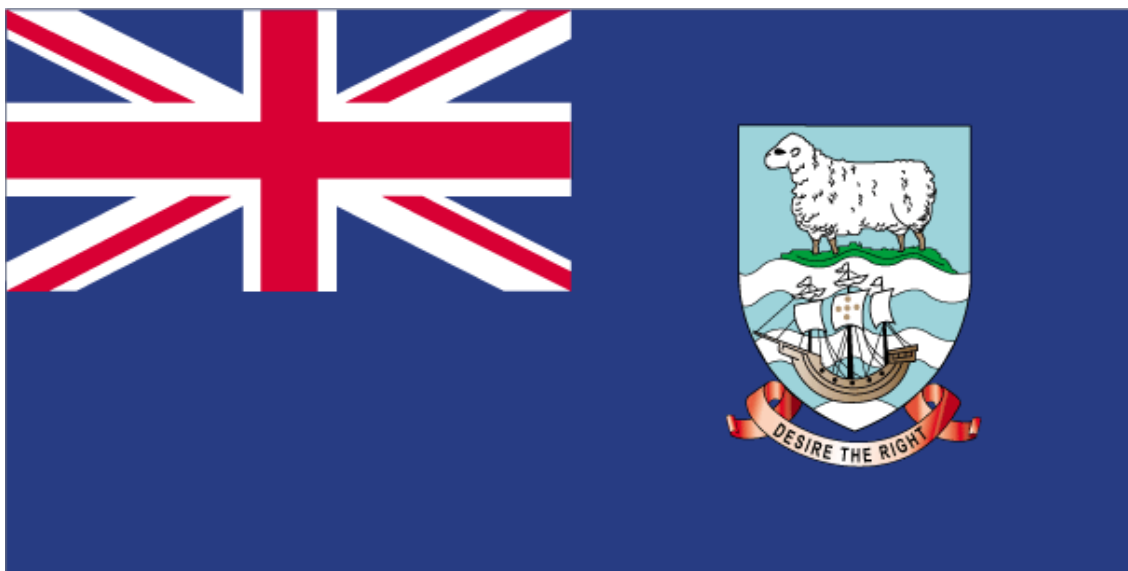
Mapa Falklandských ostrovů.

Zdroj: (<http://www.kct-tabor.cz/gymta/OhniskaSvetovychKonfliktu/Falklandy/index.htm>, 20. 4. 2014).

Příloha č. 9.

Vlajka Falklandských ostrovů

Zdroj: (http://www.clanjames.com/falkland_islands.htm, 20. 4. 2014).

Příloha č. 10.

Dům, který reprezentuje Falklandské ostrovy v Londýně.

Zdroj: (http://www.falklands.gov.fk/assets/Self-Governance_London-Office-e1348671044444.jpg, 20. 4. 2014).

